71STE JAARGANG No. 8971 — DINSDAG 9 MAART 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart — Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling) — Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Naguib krijgt hoogste macht

„Wij besloten te zwijgen over onze geschillen"

Cairo. — Generaal Naguib is premier en voorzitter van de raad van de revolutie geworden. In een officiële bekendmaking werd gezegd, dat aan Naguib de hoogste macht is verleend. Naguibs aanspraak op de hoogste macht was een der voornaamste oorzaken van het geschil in de revolutionnaire raad, dat leidde tot de afzetting van Naguib door Nasser, die hem als premier ging vervangen, zo is meegedeeld.

Zondag nog werd Nasser tot militair gouverneur van Egypte benoemd met volledige bevoegdheid. Het besluit werd genomen op een bijeenkomst van de militaire raad en het kabinet.

De aftredende premier Nasser deelde mede, dat de terugkeer tot de vroegere toestand mogelijk werd, doordat Naguib gisteren van zijn vroegere eisen afzag. Naguib beschikt in de revolutionnaire raad over één stem zoals alle leden van deze raad. „Wij besloten te zwijgen over onze geschillen om met de grootste kracht ons nationale doel na te streven. Dit is de terugtrekking van de Britse troepen van Egyptisch grondgebied", aldus Nasser.

De samenstelling van de revolutionaire raad en het kabinet van Egypte is bijna gelijk aan die van voor de regeringscrisis. Luitenant-kolonel Nasser is weer plaatsvervangend eerste minister. Alleen het vroegere plaatsvervangende hoofd van de revolutionair raad, luitenant-kolonel Gamal Salem, is niet in deze functie hersteld. Hij is thans uitsluitend minister van verbindingen. Ook Abdel Guelil El Emari, die plaatsvervangend premier was, is niet in deze waardigheid hersteld. Hij is minister van financiën. Nasser is behalve vice-premier ook weer plaatsvervangend hoofd van de revolutionaire raad.

In de desbetreffende verklaring van de raad en het kabinet wordt gezegd, dat de op 5 Maart gepubliceerde besluiten ten aanzien van de verkiezing van een grondwetgevende vergadering van kracht blijven.

Komen ook in Brits-Honduras linksen aan de macht?

Londen. — De gouverneur van Brits-Honduras heeft de regering te Londen dringend verzocht een commissie te zenden om te onderzoeken, hoe nauw de betrekkingen zijn tussen de Verenigde Volkspartij en de aangrenzende door de communisten geleide staat Guatemala.

Over zes weken zullen algemene verkiezingen worden gehouden en de Britten vrezen, dat zij zullen leiden tot een toestand als in Brits-Guyana, waar de linksen de macht overnamen. De Verenigde Volkspartij is de enige politieke partij in Honduras, die volledig georganiseerd is. Zij toont genegenheid voor Guatemala, dat al jarenlang tracht Engeland de kolonie afhandig te maken. De verkiezingen geschieden voor het eerst volgens algemeen kiesrecht. Engeland wil de kolonie geleidelijk zelfbestuur geven. De Verenigde Volkspartij, die anti-Brits en anti-koloniaal genoemd wordt, eist onmiddellijk zelfbestuur buiten het gemenebest. De bevolking bestaat grotendeels uit Creolen.

LAATSTE NIEUWS

KONINGIN ELIZABETH NIET NAAR BOEGANDA

Kampala. — Het bezoek van Koningin Elisabeth aan het inheemse parlement van Boeganda in Oeganda, is geannuleerd, zo heeft de Gouverneur van Oeganda Sir Andrew Cohen medegedeeld.

Het parlement van Boeganda heeft in Januari een motie aangenomen, waarin om uitstel van het bezoek der Koningin werd verzocht, omdat, naar werd gezegd, Boeganda in rouw was over het feit, dat Engeland zijn Kabaka (koning) heeft afgezet.

De rest van het Koninklijke bezoek aan Oeganda, einde April, zal volgens de plannen verlopen.

PORTORIKEINEN ALS GETUIGEN OPGEROEPEN

New York. — Meer dan honderd Portorikeinen zijn als getuigen opgeroepen in het onderzoek naar de schietpartij in het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden de vorige week. Tot de gedagvaarden behoort ook mevrouw Rosa Collazo, de secretaresse van de afdeling New York van de Portorikeinse Nationalistische Partij, wier man Oscar tot levenslange gevangenisstraf is veroordeeld wegens een poging tot aanslag op het leven van Truman in 1950.

Recht tot het Hart

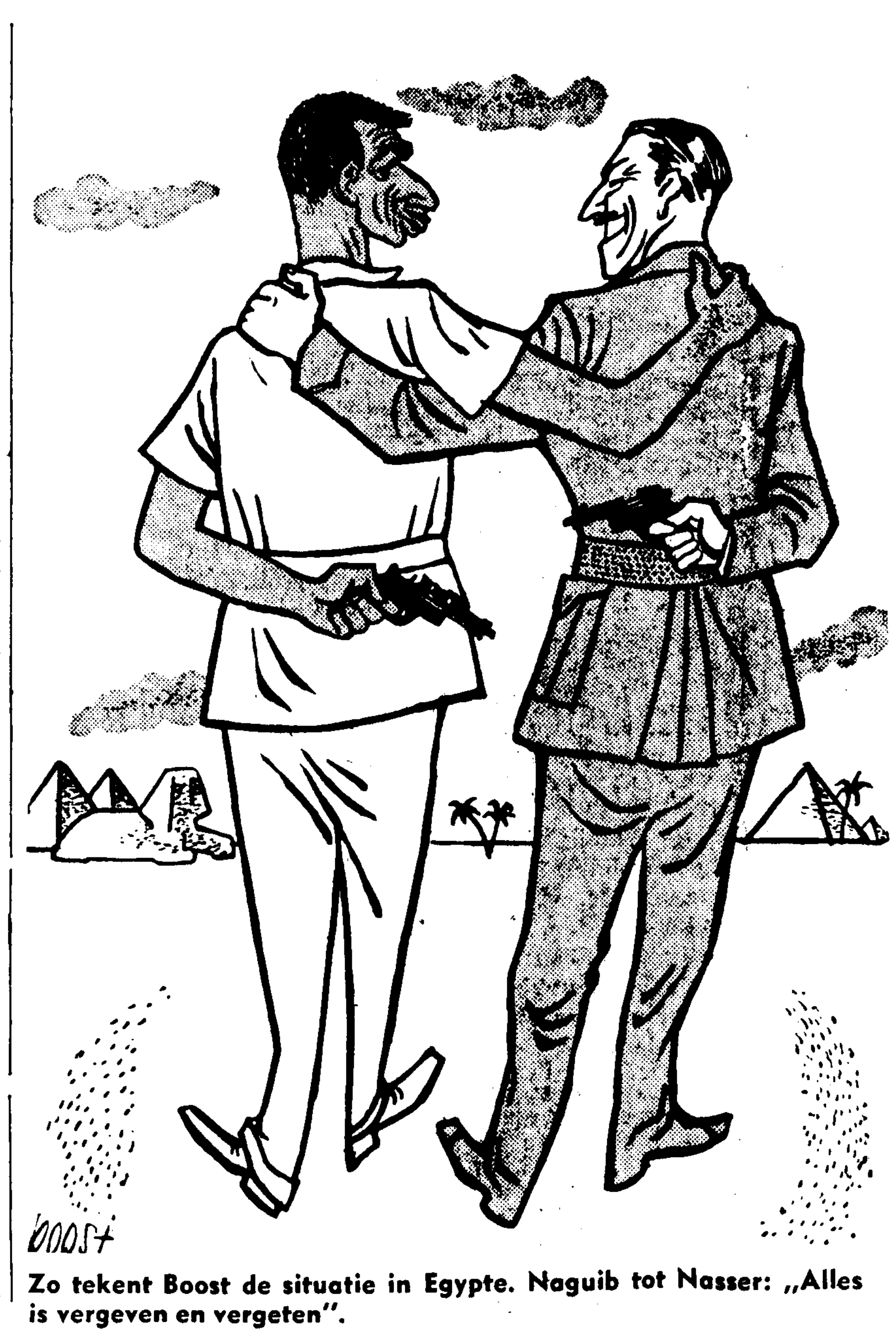
— Bij de meeste mensen verloopt het leven in een wachten op het ogenblik dat ze eindelijk zullen beginnen te leven.

Geen afgevaardigde van Jagan's partij naar Caracas

Georgetown. — De Progressieve Volkspartij heeft haar pogingen opgegeven om passage te krijgen voor Ashton Chase, oud-minister van arbeid, industrie en handel, om de inter-Amerikaanse conferentie bij te wonen. Hij zou niet hebben mogen overnachten op Trinidad, Barbados en Curaçao op weg naar Caracas.

Aler president-directeur KLM?

's-Gravenhage. — Het dagblad „Het Vaderland meldt, dat er gegronde reden is om aan te nemen, dat dezer dagen luitenant-generaal-vlieger b.d. I.A. Aler, oudchef van de luchtmachtstaf, zal worden benoemd tot president-directeur van de K.L.M.. De benoeming zou ingaan per 1 Mei.

Zo tekent Boost de situatie in Egypte. Naguib tot Nasser: „Alles is vergeven en vergeten".

Eisenhower komt op voor onderbetaalde arbeider overal ter wereld

Washington. — In een rapport over de Amerikaanse hulpverlening aan het Buitenland in de tweede helft van 1953 verklaart president Eisenhower, dat de Verenigde Staten hun zware verplichtingen van leiderschap in de wereld zullen blijven nakomen, zolang de bedrieging van de wereldvrede blijft bestaan.

Hij waarschuwde, dat de Sovjet-Unie en haar satellieten door hun daden en houding de wereldvrede blijven bedreigen. Wat de resultaten van de hulpverlening betreft, zegt de president, dat vooral in Europa gestadige vooruitgang is gemaakt.

De president waarschuwt, dat de Amerikaanse hulpprogramma's niet ingrijpend kunnen worden verminderd zonder de moeizaam bereikte resultaten grotendeels verloren te doen gaan.

Met betrekking tot de economische vooruitgang in het buitenland zegt Eisenhower, dat in het afgelopen jaar nog slechts 15% van de Amerikaanse uitvoer van niet-militaire goederen en diensten gefinancierd werd onder Amerikaanse hulpprogramma's tegen 35% in 1949.

Eisenhower verklaart, dat het hem ter harte gaat wat de werker in Europa, Azië, het Nabije Oosten en Latijns-Amerika voor zijn prestatie ontvangt. In West-Europa bedraagt het aandeel, dat iedere inwoner ontvangt van de totale productie van goederen en diensten, nog geen 600 dollar per jaar tegen ruim 2.200 dollar in de Verenigde Staten. In Latijns-Amerika zijn grote verschillen in de levensstandaard, doch de gemiddelde levensstandaard is onvoldoende. Een onmisbare voorwaarde voor de economische vooruitgang zijn maatregelen ter verbetering van de levensstandaard in de gehele wereld door verhoging van de reële lonen, verhoging van de productiviteit en verhoging van de productie, teneinde grotere koopkracht te scheppen. De Amerikaanse hulp kan echter slechts een stimulans zijn en de betrokken landen moeten zelf de taak van de bevrediging van de behoeften en verlangens van hun bevolking vervullen.

Gestorven olie-stad

Abadan kwijnt weg zonder welvaart

Abadan. — Zestigduizend inwoners van de oliestad Abadan in Perzië zijn verdwenen sinds de Engelsen 2½ jaar geleden vertrokken. Het zijn de Perzische arbeiders, die voor de oliemaatschappij werkten en die met hun gezinnen terugkeerden naar de dorpen en steden, waar zij vandaan kwamen, toen de raffinaderij nog een bestaan bood. In de stad heerst tegenwoordig gebrek aan alles. Bij het vliegveld ligt een autokerkhof, waar de meeste wagens terecht kwamen die zijn achtergebleven en waarvoor men geen onderdelen kon kopen.

In het hospitaal hebben twee doktoren gedaan, wat zij konden, maar zij beschikten niet over geneesmiddelen en degenen, die een ongeluk kregen in de raffinaderij moesten maar afwachten, of zij geholpen konden worden. In de zomer was er steeds gebrek aan water. Levensmiddelen zijn nu viermaal zo duur als 2½ jaar geleden.

De Perzen hebben vierhonderd huizen van de employé's van de Anglo-Iraanse oliemaatschappij open gehouden voor buitenlandse technici, die echter nooit zijn gekomen. In dit deel van de stad is niets veranderd en de wegen zijn in goede staat. Zij hebben ook de raffinaderij zo goed en zo kwaad mogelijk onderhouden. Benzine is er niet meer gemaakt maar men heeft geregeld ruwe olie door de pijpen gespoten om roest te voorkomen.

De Iraanse nationale oliemaatschappij was gehinderd door de hoge kosten van onderdelen, die zij in het buitenland moest kopen. Voor speciale hamers, die de Engelse vroeger verkochten voor NAf 2½ moesten de Perzen NAf 28 betalen. Sinds Generaal Zahedi de macht heeft overgenomen zijn de communisten uit Abadan verdwenen. Sommigen zijn gearresteerd, vele anderen vluchten.

Enige katholieke kerk in Moskou weer in gebruik

Moskou. — De kerk van de H. Lodewijk, de enige rooms-katholieke kerk in Moskou, is thans weer voor de eredienst opengesteld. De laatste Franse geestelijke werd in 1950 uit het land gezet. Zijn werk werd toen overgenomen door een Russische geestelijke. Toen deze naar Lithauen vertrok, werd de kerk gesloten. Thans is deze Russische geestelijke echter weer teruggekeerd.

Resolutie van Dulles

Communisme bedreigt alle Amerikaanse Staten

Caracas. — De Verenigde Staten hebben op de inter-Amerikaanse Conferentie een resolutie ingediend tegen het communisme. Dulles zei: „Als het communisme de politieke instellingen van een Amerikaanse staat beheerst, betekent dit een gevaar voor de souvereiniteit en de politieke onafhankelijkheid van alle andere".

Dulles, die tot de juridische en politieke commissie sprak zei, dat de Verenigde Staten in de motie de openbaarmaking en uitwisseling van alle gegevens eisen om „de samenzwering van het internationale communisme aan de kaak te stellen en te verzwakken".

Brazilië, Paraguay, Honduras en de Dominicaanse Republiek steunden de resolutie. Guatemala, waartegen de resolutie indirect gericht is, vroeg een definitie van het internationale communisme. Uruguay meende, dat het belangrijker was eerst een definitie van de democratie te geven.

Door een amendement wil Mexico het internationale communisme vervangen door agenten van het internationale communisme of buiten-continentale communistische landen. Mexico wilde ook de resolutie uitbreiden tot agenten van andere totalitaire staten.

Volgens het Russische persbureau Tass beschuldigde de afgevaardigde van Guatemala de Verenigde Staten ervan plannen te beramen tot ingrijpen in de binnenlandse aangelegenheden van Guatemala onder het voorwendsel van de bestrijding van het communisme.

Te goed beschermd

Londen. — Een antiquair wilde zijn schatten zo erg voor dieven beschermen, dat hij deskundigen verzocht zijn woning in Palace Gardens te Londen inbraakvrij te maken. De experts kweten zich zo goed van hun taak, dat de handelaar de brandweer in de arm moest nemen om in zijn eigen woning te kunnen komen. Het mechanisme was in werking gekomen, terwijl hij uit was.

Zilveren medaille voor Adriana op Spelen te Mexico

Mexico. — Tijdens de gisteren te Mexico gehouden wedstrijden in het kader van de Midden-Amerikaanse en Caraïbische Olympische Spelen wist de Curaçaoenaar Eduardo Adriana in het nummer Kogelstoten een zilveren medaille in de wacht te slepen. Hij verbeterde met een worp van 14.45 meter zijn Curaçaos record en bleef met deze prestatie slechts één centimeter onder die van de winnaar. De gouden medaille ging naar Puerto Rico. Venezuela legde met een worp van 14.38 meter beslag op de derde plaats.

Het Mexicaanse blad „La Aficion" wijdde een hele pagina aan de beide Curaçaose athleten Adriana en Betrian onder het opschrift: **„Curacao won reeds een medaille, die van sportiviteit".**

Het blad schreef, dat Curaçao in de Spelen drie gouden medailles kon verwachten, daar de twee uitgezonden athleten over bijzondere kwaliteiten beschikken. „Doch indien zij geen enkele medaille zouden behalen, dan hebben zij in ieder geval laten zien de ware sportgeest te bezitten". **Curaçao vaardigde de athleten af om deel te nemen en niet om te winnen, aldus "La Aficion" en daar het om financiële redenen niet anders mogelijk was meer mensen te sturen, werden er slechts twee athleten uitverkoren.** Men moet echter niet denken, dat alleen deze twee athleten een uitzending waard zijn, immers de resultaten der Curacao's voetballers, gewichtheffers en waterpolo-spelers wettigen een uitzending naar Mexico allerzekerst.

"Habia pues mucho para mandar, pero no hubo dinero...." aldus besloot bovengenoemd dagblad.

Omstreeks de negentiende zullen de athleten deelnemen aan het nummer gewichtheffen, Adriana in de zwaargewichtklasse en Betrian middengewichtklasse.

Onze Adriana alvast van Harte gelukgewenst met zijn succes. En de beide gewichtheffers wensen wij "mucho exito" in de komende ontmoeting.

Frans-Vietnamese besprekingen

Vietnam wil gelijkwaardig bondgenoot worden

Parijs. — Prins Buu Lok, de premier van Vietnam, heeft gisteren, de eerste dag van de besprekingen over de onafhankelijkheid van Vietnam van Frankrijk, zijn eisen omschreven als „volkomen onafhankelijkheid en een blijvende en vruchtbare band met Frankrijk".

Frankrijk is bereid het toezicht over de economie van Vietnam en andere voorrechten op te geven in ruil voor de voorzetting van de band tussen Vietnam en Frankrijk en de Franse Unie, een soortgelijke regeling als met Laos en Cambodja, de buurlanden van Vietnam, bestaat. De Vietnamese onderhandelaars geven echter de voorkeur aan een nieuw bondgenootschap, waarin Vietnam en Frankrijk gelijkwaardige bondgenoten zijn.

La Paz. — Bolivia heeft besloten te blijven deelnemen aan de internationale tin-overeenkomst in verband met de positie van Bolivia als grootste tinproducent ter wereld. Bolivia sprak zijn teleurstelling uit over het besluit van de Amerikaanse regering om niet aan de overeenkomst deel te nemen.

Dean getuigde voor wapenbroeder

Washington. — Generaal-majoor William Dean, die drie jaren in Korea in communistische gevangenschap heeft doorgebracht, heeft vandaag verklaard een capsule met vergif te zullen innemen, indien hij ooit weer gevangen wordt gemaakt om er zeker van te zijn, dat hij geen militaire geheimen onthult. Dean trad op als getuige a dècharge voor de krijgsraad, die wil vaststellen, of kolonel Frank Schwable van het corps mariniers krijgstuchtelijk moet worden gestraft. Schwable heeft tijdens zijn gevangenschap in Korea valselijk erkend zich aan bacteriologische oorlogvoering te hebben schuldig gemaakt.

Dean vertelde van een door hem gedane zelfmoordpoging na 32 uren onafgebroken ondervraging door de communisten. Hij zei te hebben gepoogd zich van een onbewaakt machinegeweer meester te maken, zijn ondervrager te doden en „de loop in zijn mond te richten". Hij slaagde er inderdaad in de hand te leggen op het schietwapen, doch het ding wilde niet werken. Hij werd overmeesterd en ontwapend.

„Als ik ooit weer ten oorlog ga, zal ik een capsule bij me dragen om in te nemen, als ik gevangen word gemaakt", zei hij.

Experiment ten einde

Priester-arbeiders worden arbeiders-priesters

François Mauriac schreef in de Figaro van 23 Februari:

„Alles is nu gezegd. Als wij geloof hebben, blijft ons alleen nog over om, in gebed en tranen, de gevreesde 1 Maart af te wachten. God bespare ons dan de telling van onze doden en gewonden".

Het is nu zover.

Volgens de berichten, die in de loop dezer week binnenkwamen, is de uitslag niet zo slecht. Het aantal der priesters die althans de schijn van rebellie en verzet tegen het kerkelijk gezag op zich laadden, daalde reeds in de loop van de maand Februari met tamelijk grote sprongen. Immers van de 103 priesters, in dit experiment betrokken, waren er 73 die het 4 Februari-manifest ondertekenden; 30 onthielden zich. De brief, op 16 Februari aan Kardinaal Feltin gericht, werd door 31 priesters gesigneerd; 71 tekenden niet. Als op 1 Maart een tiental gehoorzaamheid geweigerd hebben (het juiste getal zal wellicht dezer dagen pas bekend worden) dan

In ons nummer van 16 Februari j.l. publiceerden wij uit De Linie een levenswaardig artikel over de kwestie van de Priester-arbeiders van de hand van Dr. H. van Waesberghe S. J.

Nu sinds 1 Maart het instituut van de Priester-arbeiders definitief tot het verleden behoort, wijdt Dr. van Waesberghe nogmaals een artikel aan deze brandende kwestie, die volgens hem nog geenszins tot het verleden behoort, omdat de Mission de Paris wel werd opgeheven, doch de priesterlevens, die daarin verwikkeld waren, niet met een handomdraai aan de nieuwe toestand gewend zijn.

zijn er meer dan 94 priesters van de 103, die hun loyaliteit en trouw aan de Kerk van Christus onder geen beding wensen te verbreken. Mauriac en velen met hem blijken dus te somber geweest in hun verwachtingen. Hoe verheugend dit ook moge zijn, toch is er weinig aanleiding voor een opgelucht gevoel van **happy end** om de eenvoudige reden, dat 1 Maart niet het einde dezer smartelijke „affaire" betekent. Wel zijn op die datum de Mission de Paris en de Mission de France opgeheven, maar de mensenlevens en priesterlevens die daarin verwikkeld waren zijn niet op een datum met één handomdraai gewijzigd. Enkele jaren zullen wellicht nodig zijn om het ontzettende gewetensconflict, waarmee zij geworsteld hebben, geheel te verwerken en definitief tot oplossing te brengen.

Uiteraard zal hierover weinig meer gepubliceerd worden. Die mannen moeten nu door de pers met rust gelaten worden.

Zij moeten niet meer tot statistiek verwerkt worden. Als over 25 jaar (in een proefschrift natuurlijk) het ware verloop zal worden getekend, dan is het nog vroeg genoeg.

Dit pleidooi om de tijdsfactor in te schakelen in het definitieve oordeel over het thans afgesloten experiment ligt trouwens geheel in de geest dezer priesters zelf. De vraag welke hen zo dikwijls is gesteld — naar het nut en het rendiment van hun werk — hebben zijzelf altijd beantwoord door te zeggen, dat dit pas over twee eeuwen kan blijken. Het gelijk is hier geheel aan hun zijde.

Deze vertrouwvolle overgave aan de toekomst geldt overigens ook voor de tamelijk weinige priesters die zich op 1 Maart wellicht losgemaakt hebben van de kerkelijke hierarchie. Ook voor hen is het daarmee niet uit. De ervaring van hen, die als priester of leek de Kerk verlaten, steunt onze hoop. Telkens weer blijkt, dat zij die niet alleen formeel en aan de buitenkant tot de ene ware Kerk van Christus behoorden, maar ook dat zij die ooit wérkelijk in Haar geleefd hebben nooit meer geheel van Haar los kunnen komen. Zelfs als zij hun uiterste best doen om in daden en woorden de Kerk als een schip achter zich te verbranden, slagen zij niet. Zij blijft hen met een diep ingebrand heimwee vervullen. Als het zo hen vergaat die slechts weinig met de Kerk op hadden, dan mogen wij hoopvol zijn ten aanzien van deze priesters, die het lief gezicht der Kerk van zo nabij hebben gekend, en zich met zoveel verdriet van haar hebben afgewend.

Terugblik

De knipsels van krantenartikelen en tijdschriftbeschouwingen, in binnen- en buitenland aan dit onderzoek gewijd gedurende de maand Februari, vormen een dossier van meer dan 1 decimeter hoog. Bij het herlezen komt men onder de indruk van de vele vraagstukken, die met dit drama in verband zijn gebracht:

1. Verhouding tussen Kerk en Staat.
2. Vaticaan en nationaal Episcopaat.

(Vervolg: zie p. 4)

Antilliaans studentenleven in Nederland

De vorst, die een paar weken lang Nederland oppermachtig heeft geregeerd en een stempel heeft gedrukt op het leven van alle Nederlanders, is er toch niet in geslaagd ook maar de geringste invloed uit te oefenen op de gemoederen van de Antilliaanse studenten. Dit is overduidelijk gebleken in de vergadering van Zaterdag 13 Februari 1954 in Amsterdam, waar de leden door verschillende uitlatingen en niet in de laatste plaats door de indrukken van de bruingebrande Alejandro Saleh tot een laaiend enthousiasme konden worden gebracht.

De stemming, die hierdoor werd bereikt, is stereotiep voor de vergaderingen in de Antillen. Het praatje, dat een opgewonden stemming dus enkel en alleen te danken, of zo men wil te wijten zou zijn aan het tropische klimaat, is hiermee voor goed uit de wereld geholpen!

Jan Kooyman, de spiksplinternieuwe praeses, heeft dan ook zijn vuurdoop ondergaan, rijkelijk ondersteund door Rudi Dennert, die, naar zijn debuut te oordelen, een stuwende kracht zal zijn voor de vereniging. Overigens zal de vereniging die stuwende kracht heel hard nodig hebben. De opkomst bijvoorbeeld van de vergadering was nu niet bepaald wat de Amerikaan zou noemen „something to write home to mother about." Nu is het een feit, dat verschillende leden van de afdeling Amsterdam afgestudeerd zijn. Er is bovendien wel eens gezegd, dat de vereniging rustte op de zuilen Raul Romer, Boy Winkel en Wim van Eps. Dit is natuurlijk erg overdreven; weliswaar heeft de vereniging jaren geprofiteerd van hun spitse opmerkingen en hun soms schoolmeesterachtige vermaningen, maar de jongere generatie, aangevuurd door Joop Sierevogel, gaat zich al danig roeren.

Deze jongere generatie, om ze zo maar te blijven betitelen, heeft een niet te versmaden ruggesteun gekregen: er zijn n.l. enkele nieuwe leden geinaugureerd. Gilbert „Boy" Fraai, Nils de Paula en Roy Lamping zijn buitengewone leden en René Treurniet **en de Surinaamse-Antilliaan Dougle, beiden medisch student, gewone leden.**

Het zou ondoenlijk zijn het verloop van de vergadering weer te geven; bovendien zouden de lezers, indien de vuile was werd buitengehangen, wellicht geneigd zijn dit te beschouwen als een verkapte wijze om een actie op touw te zetten teneinde donateurs te verwerven. De vereniging zou dit waarschijnlijk niet comme-il-faut vinden, temeer omdat men meent, dat donaties spontaan moeten geschieden. In de Antillen zijn verschillende oud-leden van de vereniging, die maar al te goed weten, dat het niet erg rooskleurig is gesteld met de financiën. Het laat zich ook niet aanzien, dat de nieuw gekozen quaestor, Harold Sprock, zich in een „financial wizard a la Schacht" zal ontpoppen. Indien de leden de woorden van Jan Kooyman ter harte nemen „sal't waerachtig wel gaen". De praeses hamerde in zijn inaugurele rede op het oude aanbeeld: meer samenwerking, meer eensgezindheid, meer contact tussen de leden onderling.

Het is een goede gedachte geweest van het bestuur Alejandro Saleh in de gelegenheid te stellen zijn indrukken van de Antillen weer te geven. Op de hem eigen vurige wijze heeft Saleh een causerie gehouden, waaruit zonneklaar is gebleken, dat naast veel paradijselijk schoon er nog heel wat problemen zijn, die als het ware om een oplossing schreeuwen. Saleh fulmineerde o.m. tegen de, wat hij noemde „gebrekkige studievoorlichting".

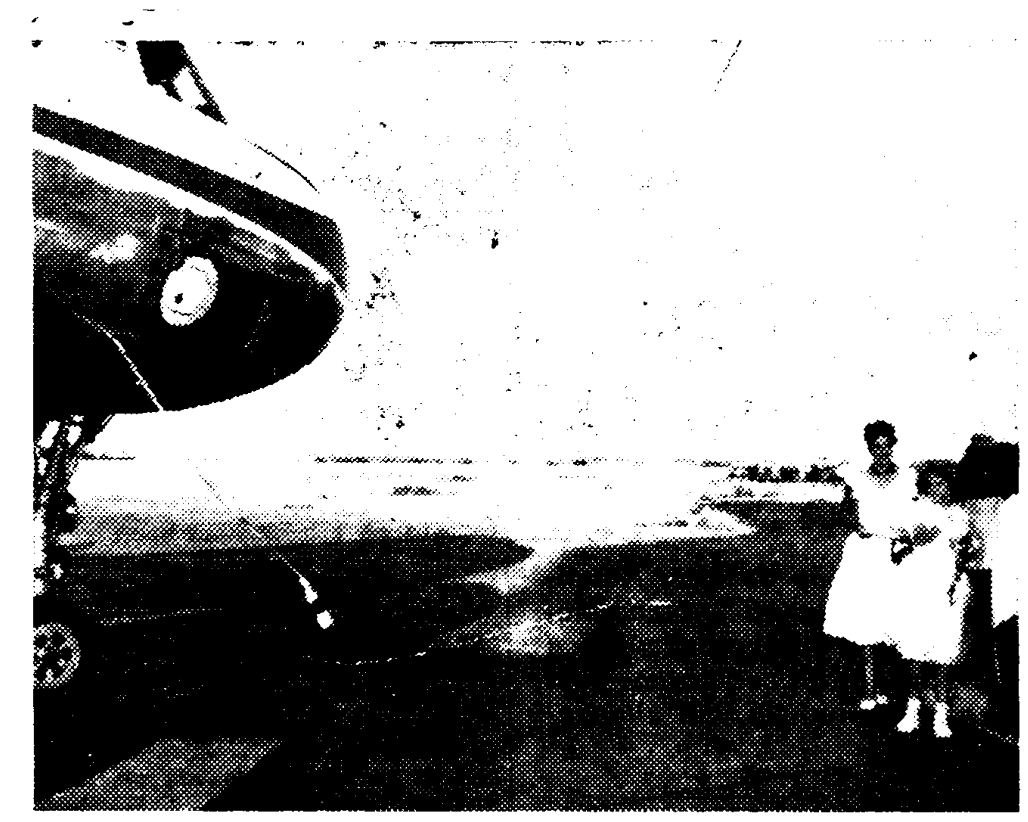
Het is voortreffelijk, dat er veel ouders zijn, die hun kinderen in Nederland laten doorstuderen maar het zou zeer jammer zijn, indien er niet wat meer gedifferentieerd werd. Saleh vroeg zich af, in hoeverre de vereniging hierin enige verbetering zou kunnen brengen. Dit zou, naar het oordeel van enkele leden, beter liggen op de weg van de oud-studenten, die ter plaatse de toestanden beter zou kunnen beoordelen.. Er moet meer bekendheid worden gegeven aan bepaald studierichtingen, die in de Antillen volkomen onbekend zijn. En zeker is het te laken, dat jongelingen naar Nederland worden gestuurd zonder dat men vastomlijnde plannen heeft. De laatste tijd komt het maar al te vaak voor, dat kinderen op zeer jonge leeftijd naar Nederland komen enkel en alleen omdat ze „moeilijk" zijn. De ouders beseffen niet of kunnen onmogelijk nagaan welke moeilijkheden deze jonge schouders te torsen krijgen, om maar te zwijgen van hun gevoelsleven, dat door de overgang een flinke knauw kan krijgen.

De Vereniging van Antilliaanse studerenden in Nederland zal trachten hetzij door radio-lezingen, hetzij door publicaties het Antilliaanse volk voor te lichten; zij doet echter ook een dringend beroep op degenen, die in deze aangelegenheid, die immers voor de toekomst van vitaal belang is, hun stem moeten verheffen voor het te laat is....

Jules de Palm.

Twee keer.... en het was raak

Doop „Saba", symbool goede samenwerking tussen K.L.M. en de Antillen

Daar zwaait de fles champagne voor de tweede keer door de ruimte, de kleine Violet Halley ziet gespannen toe of de champagne nu werkelijk zal gaan vloeien. Zij hoopt van wel, want anders zou de doop van de nieuwe KLM-Convair 340 maar weer worden vertraagd. (foto Fisher)

Dr. Plesmanluchthaven. — Gistermiddag vond op de Dr. Plesmanluchthaven de doopplechtigheid plaats van een der nieuwe Convairs, een van de zes nieuwe en mooie toestellen die de DC-4 's gaan vervangen. De plechtigheid is verricht door de 13-jarige Violet Halley, van Saba. Het was weliswaar nodig om tweemaal de fles tegen het wiel van de statige machine te laten vallen. Eerst bij de tweede keer vloeide de champagne rijkelijk, aan het doel beantwoordend, waarvoor deze speciale gebeurtenis belegd werd. De scherven vlogen over de grond, het schuimende vocht stroomde over de dikke rubberband. Het toestel stond aan de zijkant van het stationsgebouw op het platvorm opgesteld. In heldere kleuren had men het wapen van Saba (waarschijnlijk het eerste) op de romp geschilderd, de vorm van 't eiland met het embleem van een krater er in.

Het was al over de vastgestelde tijd, toen de heer Koster, Directeur van het West-Indisch Bedrijf de met K.L.M. vlaggen omwikkelden statietrap opklom om de in grote getale aanwezige genodigden welkom te heten. Onder de belangstellenden merkten wij o.a. op de Landsminister Pauw en Plantz, de Vertegenwoordiger van de Ned. Antillen in Nederland, de heer Cola Debrot, Ch. E. W. Voges, voorzitter der Staten, de heren Gezaghebbers van de eilanden der Ned. Antillen, (allen zijn toevalligerwijze op Curacao voor het voeren van besprekingen) de heer Hakkenberg van Gaasbeek en de directeur van de L.R.D., de heer R. van Haaren. Zoals reeds eerder bekend gemaakt, was voor deze gebeurtenis de heer Dr. Jonkheer van Sandbergh, (Raad van Bestuur v d K.L.M.) uit Nederland overgekomen. Hij was vergezeld van Mr. B. van Hasselt, en de beide echtgenotes.

De heer Koster heette de aanwezigen van harte welkom en wees er op, dat wanneer men de laatste uitgave van de Natuurwetenschappelijke Werkgroep Nederlandse Antillen, handelende over „rotstekeningen", leest, men daarin de verrassende ontdekking doet, dat uitgerekend vlak bij Hato, bewoners van dit eiland in lang vervlogen tijden in de rotswand, die hier achter ons ligt, tekeningen hebben aangebracht, waarvan er één onmiskenbaar het beeld geeft van een Convair in vlucht.

Nadat vele tientallen jaren die rotstekeningen, waarvan de betekenis heden ten dage nog niet bekend is, alleen gevonden waren op Bonaire en Aruba en eenvoudig werd aangenomen dat zij op Curacao niet aanwezig waren, was het deze maand 5 jaar geleden, dat de heer Ringma, werkzaam op de Verkeerstoren, ook op Curacao deze tekeningen vond. Het zal wel geen toeval zijn, waar zijn werkkring hier op Hato lag, dat de meeste ontdekkingen op Hato zijn gedaan.

Wij kunnen ons terzake in gissingen verdiepen, maar vandaag hebben wij te maken met de bewoners van de Antillen en hun bestuursorganen en zijn de verhoudingen in alle gevallen uitstekend en het is dan ook geen wonder dat, nu voor de eerste maal in de geschiedenis van het Westindisch Bedrijf van de KLM een vernieuwing van de Vloot plaats vindt en 6 Convairs-340 de taak komen overnemen van onze DC-4's: „Twente", „Schiedam", „Paramaribo" en „Kralendijk", vanuit de boezem van het WIB de suggestie werd gedaan om deze 6 Convairs de namen te geven van de 6 eilanden van de Antillen.

Er wordt in het WIB deze laatste maanden een daverende inspanning geleverd om het denkbeeld van wijlen de President-Directeur, Dr. A. Plesman, die zich zoveel voorstelde van het inzetten van modern materieel op het Westindisch Lijnennet, tot verwezenlijking te brengen.

De heer Plesman was ervan overtuigd dat in het West-Indisch Bedrijf met zijn betrekkelijk korte trajecten, de Convair de oplossing zou geven voor het vraagstuk: „hoe brengen wij de inkomsten en onkosten in evenwicht".

Vervolgens brengt spr. hulde aan het adres van dr. Plesman en het personeel, dat van hoog tot laag met alle energie werkte om de introductie van de Convairs tot een succes te maken.

Naam geving

Wanneer het gaat om de naamgeving van een baby of een schip, is het niet nodig dat de naam vóór de geboorte of vóór de te waterlating bekend is. Bij vliegtuigen is dat enigszins anders, omdat het vliegtuig, voordat het de fabriek verlaat, zijn registratie-tekens moet hebben en de naam reeds moet zijn vastgesteld. Onze nieuwe Convairs hebben dan ook de fabriek in San Diego verlaten onder de naam, die zij reeds dragen, maar de officiële naamgeving kon goedschiks niet eerder plaats vinden, dan nadat de hele vloot hier aanwezig zou zijn en in gebruik zou zijn genomen.

De suggestie van den Heer de Haseth Gezaghebber van Bonaire, om, gezien de benaming, de doop te doen plaats hebben op een datum samenvallende met de aanwezigheid van de Gezaghebbers op Curacao, was een zó goed denkbeeld, dat wij daarvan onmiddellijk werk hebben gemaakt. De KLM heeft gemeend, aldus spr. de eer van de naamgeving te moeten geven aan een jongedame geboren en woonachtig op Saba, het kleinste eiland van de 6 waar de Convair, gezien de geografische gesteldheid, nimmer zal kunnen landen; dit denkbeeld zal zeker de instemmin van alle andere eilanden hebben.

Tenslotte zag de heer M. Koster de doop, als het symbool, van de goede samenwerking die bestaat tussen de 6 eilanden van de Nederlandse Antillen en de KLM, die dagelijks in de lucht is om, voor zover mogelijk verbindingen tussen deze eilanden tot stand te brengen, moge de nieuwe vloot bijdragen om die samenwerking te versterken en te verstevigen.

Hierna trad de kleine Violet Winora Halley naar voren om vervolgens het lint, waaraan de kostbare fles champagne was vastgebonden, door te knippen. Er klonk een geklingel.... en de fles was nog heel. Er ging een hartelijk gelach op onder de aanwezigen. De heer ir Kelder, chef van de Techn. Dienst, kwam het lint weer vastmaken en voor de tweede keer knipte de schaar in de hand van Violet het rood-wit-blauwe lint door. Deze keer ging het „gesmeerd", de doop kon niet beter uitgevoerd worden. Een applaus weerklonk, de plechtigheid was verricht.

Landsminister Pauw sprak daarna enkele woorden namens de Regering.

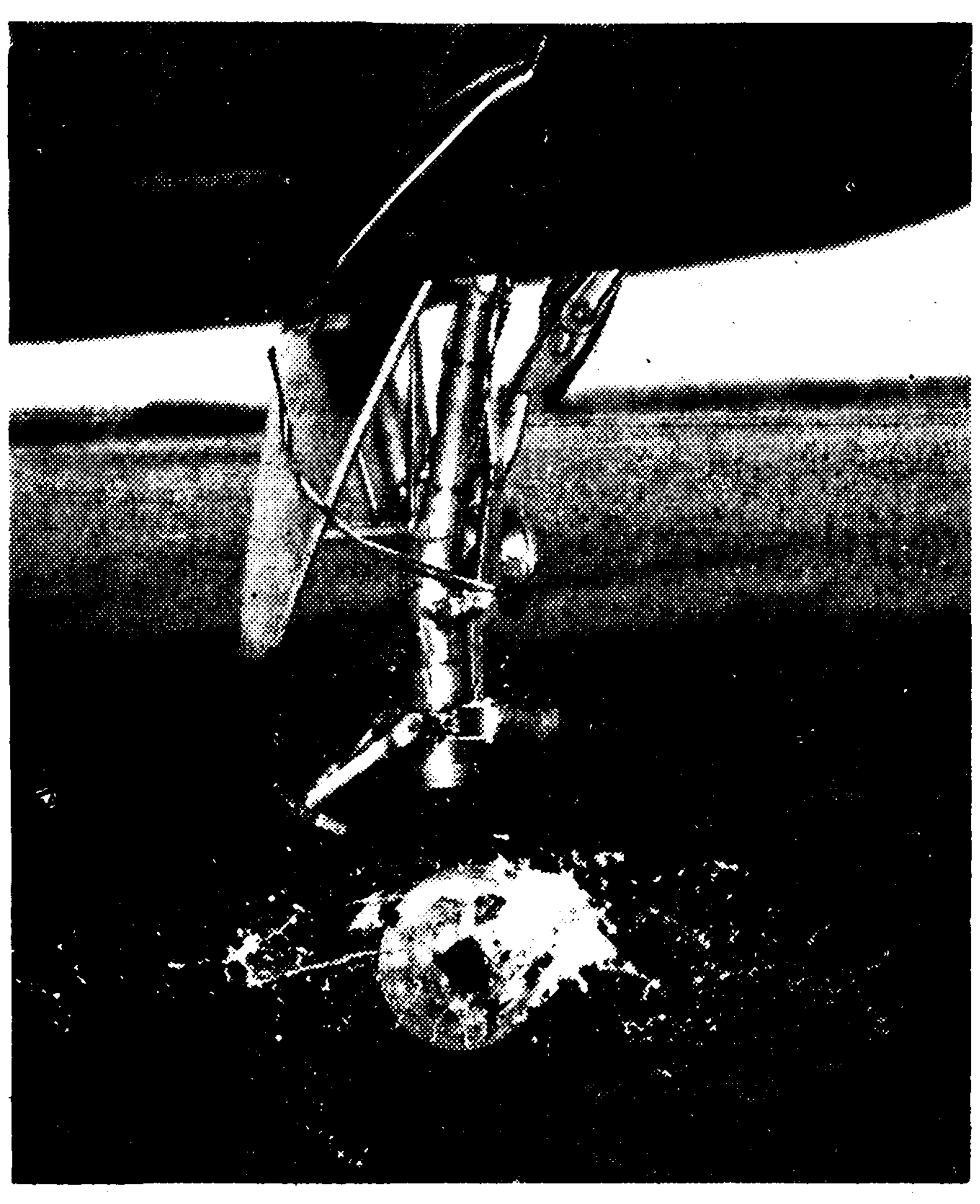
Hij verklaarde, dat het sympathieke doel van deze bijeenkomst hem noopte om de K.L.M. namens de Landsregering de hartelijke gelukwensen aan te bieden. Dat de K.L.M. aan haar nieuwe Convairs de namen geeft van de zes eilanden der Antillen, noemde de Landsminister een uiting van de goede wil, welke de K.L.M. bezit. Dat het eerste vliegtuig van de nieuwe vloot de naam krijgt van het eiland, dat even sierlijk in de blauwe lucht rijst, als de Convair, kon spr. alleen maar roemen.

Spr. voegde er aan toe, dat het de nieuwgeborenen wel moge gaan in dit voor babies zo uitstekende klimaat en tevens dat uit het huwelijk tussen de KLM en de luchtvaart nog vele gezonde en gestroomlijnde kinderen zullen worden geboren, tot heil van de KLM, de Nederlandse Antillen en het Nederlandse Rijk.

Landsminister Pauw prees de Convair-vliegtuigen, om de vele eigenschappen die zij met de Antilliaanse Eilanden gemeen hebben, zoals: energiek en toch inwendig rustig, aantrekkelijke atmosfeer zonder grote temperatuurverschillen, sierlijk met vermijding van overdaad, betrouwbaar en degelijk en, ben ik goed ingelicht, zelfs tijdens minder goede weersomstandigheden toch nog uitstekend bestuurbaar.

„Met belangstelling heb ik geluisterd naar hetgeen U mededeelde omtrent Uw plan de Bestuurscolleges van de verschillende Nederlands Antilliaanse eilanden een foto aan te bieden van het Convair-vliegtuig dat de naam van het desbetreffende eiland draagt. Ik geef U in overweging de foto's van de drie vliegtuigen welke de naam van onze Bovenwindse Eilanden dragen, aan mij toe te vertrouwen. Ik zal het n.l. ten zeerste op prijs stellen, tijdens mijn voorgenomen bezoek aan de Bovenwindse Eilanden, deze deze namens Uwe Maatschappij, aan de betrokken Bestuurscolleges te overhandigen," aldus spr., die besloot met het uitspreken van zijn overtuiging, dat de beste wensen van iedere bewoner van deze zes eilanden de Convairs op hun vluchten zullen vergezellen, opdat zij hun deel kunnen bijdragen in der verdere ontwikkeling en openlegging van de Nederlandse Antillen.

Hierna werd door de heer M. Koster aan Violet een oorkonde en een mooi cadeau, bestaande uit een zilveren manicureset, gegraveerd met haar naam overhandigd namens de K.L.M. Het meisje was in gezelschap van twee broers een zuster, en Mej. Johnson. De heer Koster dankte de Landsminister voor diens simpathieke woorden en verzocht verder alle genodigden, om zich naar het restaurant te begeven, waar, door de uitstekende service van het K.L.M. restaurant, dranken en heerlijke hapjes te wachten stonden op de gasten. Hierover niets dan lof. En zo kwam dan ook aan deze sobere, maar indrukwekkende plechtigheid een einde.

Ja hoor, de fles slaat in diggelen tegen het voorwiel en de champagne gutst op het wiel. Violet Halley heeft de Convair gedoopt, de trotse KLM vogel zal de naam van haar geboorteland Saba hoog over alle oceanen en landen uitdragen. foto Fischer)

Loonschaal Griffier in revisie

Willemstad — Toen de Regering bij Nota van Wijzigingen op het ontwerpbegroting 1952 o.m. credieten opdracht voor bezoldiging enz. van de secretarissen van de eilandsraden op Curaçao en Aruba is door een deel der leden in het Eindverslag opgemerkt, dat deze bezoldiging op onjuiste wijze de verhouding tussen die functies en die van de griffier van de Staten weergaf. Een ander deel der leden was het toen met deze opvatting niet eens, omdat dit van oordeel was, dat „de secretarissen van de eilandgebieden Curaçao en Aruba binnenkort de spil zouden vormen van de respectievelijke eilandsbesturen zowel op administratief als op legislatief gebied".

Sedert is een tweetal jaren verlopen en is komen vast te staan, dat de werkzaamheden voor de griffier niet, gelijk aanvankelijk werd gemeend, verminderd zijn, terwijl de aard van het werk ingewikkelder en moeilijker is geworden.

Het vorenstaande was voor enkele Statenleden reden geweest om een wijziging van de bezoldiging van de betrokken functionaris voor te stellen. Tot nu toe heeft de griffier van de Staten een vaste jaarlijkse bezoldiging genoten. Het lag in de reden om eenvoudig het bedrag te veranderen.

Men was evenwel van oordeel, dat het aanbeveling verdient een schaal in het leven te roepen; in de eerste plaats omdat daardoor een betere aansluiting wordt verkregen op de bezoldigingen der administratieve rangen, waaruit in het algemeen de betrokkenen voort zullen komen en in de tweede plaats omdat, wanneer een persoon buiten het ambtenarenkorps om benoemd zou worden, er geen aanleiding voor is deze direct op een vaste bezoldiging te laten beginnen.

Deze ziet er als volgt uit:

Dienstjaar:	Ongehuwd:	Gehuwd:
1	8160.—	10200.—
2	,,	,,
3	8640.—	10800.—
4	,,	,,
5	9120.—	11400.—
6	,,	,,
7	9600.—	12000.—

Bedoeld wordt om deze landsverordening te doen treden de dag na die harer afkondiging en met terugwerkende kracht d.d. 1 Januari 1953,

OPSPORING VERZOCHT

Willemstad. — Naar aanleiding van ons bericht van gisteren, van een vrouw, die een kind van twee jaar probeerde te wurgen, verzoekt de recherche ons thans, het signalement bekend te maken. Het signalement van deze vrouw, die psychisch niet normaal is, luidt als volgt: leeftijd ongev. 45 jaar. lengte 1.35 m., donkerbruine huidskleur, tenger postuur. Zij was gekleed in een donkerblauwe rok, waarom een rode riem, een witte of licht rose blouse, die over de rok gedragen wordt, bruine schoenen, op het hoofd een bonte doek, en zij ziet er tamelijk slordig uit. Men noemt haar „Fechi", doch ook wel „Néna". Eenieder, die inlichtingen kan verstrekken omtrent de verblijfplaats of andere gegevens weet, wordt verzocht zich in verbinding te stellen met de recherche tel. 1211, op de Politiehoofdwacht in Punda.

ZWARE WINDSTOOT

Willemstad. — Gistermorgen werd door de Meteorologische Dienst op Hato weer een krachtige windstoot met een snelheid van 25 knopen per uur, geregistreerd.

YUDA CU BUSCAMENTO

Willemstad. — Cu motibo di un noticia cu nos a publicá ayera, di un muher, cu a trata na horca un jiu di dos anja, recherche a pidi nos pa publicá e señanan personal, como te ainda recherche ta patruliá den e barionan, na unda e tabata señalá pa ultimo bez; pero ta parce cu e sabi cu poliz ta su tras.

E señalnan di e muher aki, cu psychicamente no ta normal, ta manera ta sigi:

Edad: mas o menos 45 anja; haltura 1.35 m.; color bruin-scur; postura: delegá. E tabata bistí cu un saya blou-scur, blusa blanco of roos-clá; e blusa ta cologá over di e saya y un faha corrá riba dje. Ademas: zapato marón y na su cabez un lensu di dife- Nan ta yam'é „Fechi", pero tambe e ta scucha na e nomber di „Néna".

Esnan cu por duna informacion tocante su residencia, o kizas otro informacion, cu ta relacioná cu su persona, ta worde suplicá di ta asina bon di avisá recherche, telefon 1211, na wardamayor, Wilhelminaplein.

Persconferentie Regeringsraad

„Droomboot" in September naar de Antillen

WILLEMTAD. — Weinig nieuws viel er van de fronten te melden, toen wij weer gemoedelijk in het Kantoor van de Voorzitter der RR zetelden en mr. dr. M. F. da Costa Gomez, opgewekt als altijd ondanks politieke stormen, die momenteel zijn regeringskasteel teisteren. „Rustig temidden der woelige baren" luidt zijn advies, en hij gaf enkele beschouwingen ten beste over de stand van zaken m.b.t. de problemen die de journalisten op de wekelijkse persconferentie beroerden.

Medegedeeld werd dat op Bonaire ongeveer 300 man werklozen waren, juiste gegevens waren nog niet voorhanden. Als werkverschaffingsobject dient het vliegveld waarvoor het aanvankelijk uitgetrokken bedrag van *f.* 55.000 is gebracht op *f.* 72.000. Op de Landsbegroting zal vermoedelijk nog een bedrag van *f.* 250.000 komen. Dit bedoeld voor de grondige vernieuwing van de startbaan.

Landsminister F. Karner was bij de persconferentie aanwezig en deelde desgevraagd mede, dat hy in Nederland uitstekende zaken heeft gedaan. Met de secretaris generaal van het Department van Financien had hij langdurige besprekingen, teneinde te komen tot wettelijke afspraken, welke de industrie begunstigingswet regardeerden. Teneinde ook Nederlandse beleggers te interesseren aldus de landsminister, dient culminatie van het betalen van belastingen voorkomen te worden. Het Departement van Financien zal de wet dusdanig interpreteren, dat investeerders ook in Nederland vrijgesteld worden van het betalen van winstbelasting over die projecten, die in het kader van de industriebegunstigingswet zijn opgenomen.

Het departement verleent dus positieve medewerking, ook voor wat betreft het verlenen van kapitaals transfer van het benodigde kapital, waarvoor dieviezen noodzakelijk zijn.

De industriebegunstigingswet had in financiele kruiten een gunstig onthaal, aldus Landsminister Karner.

Hotelplannen

Ook had Landsminister Karner een onderhoud met Staatssecretaris Moorman van Marine m.b.t. de ontruiming van het Waterfort, dat een belangrijke rol kan spelen in de geprojecteerde hotelplannen. Ook heeft Landsmnister Karner tesamen met Gedeputeerde C.D. Kroon besprekingen gevoerd met enkele Belgische Banken, die financiele interesse betoonden.

Met Minuor werd van gedachten gewisseld de problemen zetelverplaatsing rakende. Zetelverplaatsing gaat verder dan een holding company, die meer als een Antilliaanse onderneming te beschouwen is en door het gunstige kapitaals klimaat hier in het leven geroepen is, teneinde te kunnen profiteren van de gunstige fiscale voorwaarden, die de Antillen bieden. Landsminister Karner achtte deze inkomsten-vermeerdering voor de Antilliaanse schatkist van groot belang. Landsminister Karner deelde voorts nog mede, dat hij in Groningen de kiel had gelegd van de zg. „droomboot", die tegen Augustus en September van dit jaar in de Antillen te verwachten is. De bouw van het schip was op tijd aanbesteed, want de lonen en materialen zijn sindsdien gestegen, zodat het schip nog tegen betrekkelijk gunstige voorwaarden kon worden gebouwd bij de scheepsbouwbedrijf Gebrs van Diepen te Waterhuizen (Groningen). Zoals bekend is met de bouw van dit schip een bedrag van fl. 610.000.— (Ant. crt.) gemoeid.

Ten aanzien van de exploitatie van dit schip werden destijds 12 uitnodigingen gedaan, hiervan gaven slechts drie antwoord. Maar er zal opnieuw een aanbesteding worden gehouden, aldus landsminister Karner.

Henny Eman vindt, dat Sprockel kan blijven

Ten aanzien van de politieke problemen kon mr dr M.F. da Costa Gomez weinig mededelen. Het is daarom goed te lezen, wat bijv. Henny Eman over deze crisis denkt, want tegenover de Arubaanse Courant deelde hij als zijn persoonlijke mening mede, dat het KVP-bestuur hiermede de Katholieke bevolking een zware slag toebrengt. Het is onverantwoordelijk, dat men op deze manier, met de regering breekt, temeer, daar de regering altijd rekening hield met de katholieke belangen in het algemeen en met die van de Clerus in het bijzonder. Nimmer tevoren, aldus de heer Eman, werd op zo royale wijze rekening gehouden met de kerkelijke belangen. De heer Eman is van mening, dat het hier geen principiële beslissing betreft, maar een welke door enkele personen, die om persoonlijke redenen handelen, werd doorgedreven. Sprockel kan de belangen van de katholieke bevolking niet beter dienen, dan door niet in te gaan op het verzoek van het KVP-bestuur, aldus Eman.

Handel is ontevreden

Willemstad. — Op de laatst gehouden ledenvergadering van de Vereniging van de Handel, hebben verschillende leden hun ontevredenheid uitgesproken over de huidige verkeersregeling op de de Ruyterkade. De zaken, gelegen aan het gedeelte tussen de Theaterstraat en de Columbusstraat schijnen ernstige verliezen te hebben geleden doordat het verkeer niet meer langs hun winkel rijdt. Men heeft nu een commissie samengesteld, die deze zaak (en de bezwaren van de handelaren) ter bestudering zal voorleggen aan de Gezaghebber. Deze commissie bestaat uit de heren Dr. Loeber, (Holl. Bank Unie), F. Vreugdenhil, M. de Castro, Armand de Rooy, en mr D.S. Jess. Cardozo.

VERLENGING VAN VERGUNNING GEVRAAGD

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft de heer Heyliger, wiens radio vergunning binnenkort afloopt, om uitstel gevraagd voor wat betreft de expiratiedatum van zijn vergunning. Het schijnt, dat de heer Heyliger inmiddels alle benodigde apparatuur voor een omroepbedrijf heeft ontvangen, doch niet op tijd gereed heeft kunnen komen om vóór de in zijn vergunning omschreven datum in de lucht te zijn.

VAART EN VLUCHT

Vrachtschepen: 5 in 3 uit; tankschepen 11 in 12 uit; zeilschepen 3 in 3 uit. Passagiers landend 4, vertr. 11, doorg. 234.

Vliegtuigen 13 in 16 uit. Passagiers landend 162, vertr. 150, doorg. 76.

Janice Aurora van Pto. Cabello, **Hermes** van Cristobal naar Port-Au-Prince, **Factor** naar Maracaibo **Cape Franklin** nr Aruba.

SOCIALE VERZEKERING IN DE ANTILLEN

Willemstad. — Om te komen tot een nieuwe opzet voor de uitvoering van de sociale verzekering in de Nederlandse Antillen heeft de Regering contact opgenomen met drie verzekeringsmaatschappijen en haar om een voor de Regering aanvaardbaar voorstel terzake verzocht. De maatschappijen „De Nederlanden van 1845" (Fatum) en „De Nieuwe Eerste Nederlandsche" N.V. hebben onderling in den Haag overleg gepleegd, doch konden niet tot overeenstemming geraken en deden de Regering toen twee afzonderlijke voorstellen toekomen, welke echter op het eerste gezicht reeds onaanvaardbaar bleken. Later — op dringend verzoek van de Regering — zijn de twee Nederlandse maatschappijen en de Compania Cubana de Fianzas bij elkaar gekomen hetgeen tot een gemeenschappelijk voorstel van deze maatschappijen heeft geleid.

De Regering gaat nu na of het gedane voorstel, voorkeur verdient boven uitvoering in eigen beheer, zulks ook in verband met de verdere uitbouw van de sociale verzekering.

Rome. — Italië telde aan het begin van dit jaar 47.213.000 inwoners tegen 46.968.000 aan het begin van 1953.

LAND KAN ONDERWIJS NIET TERUGNEMEN

W'stad. — Nauwelijks zes weken na de overdracht van het onderwijs is het eilandsbestuur met het verzoek gekomen om het Middelbaar Onderwijs terug te nemen vanwege de hoge kosten. De Regering acht inwilliging van dat verzoek niet wel verwezenlijkbaar, maar is doende maatregelen te beramen om de kosten van het Middelbaar Onderwijs van het eilandgebied Curaçao te verminderen zonder de kwaliteit of kwantiteit van dat onderwijs te schaden.

Door de overdracht van het technisch onderwijs aan de eilandgebieden heeft het Land minder bemoeienis met dit onderwijs. Het bedrag van f. 3.000.— voor een ambtenaar, belast met het toezicht op het technisch onderwijs kan worden teruggebracht tot f. 600.—, weshalve bij de Nota van Wijzigingen een bedrag van f. 2.400.— wordt afgevoerd. (M. v. A. Begr. '54)

WEERBERICHT

Max. temp. 29.6 C. (85.3 F.); Min. temp. 25.4 C. (77.7 F.); Gem. temp. 27.0 C. (80.6 F.). Max. wind 22, min. wind 12, gem. wind 17 knopen.

Vochtigheid 75,5%. Neerslag sporen. Heldere hemel 2, licht bewolkt 6 uren. 16, be-

CURACAO

DIRECTEUR-EIGENAARS VAN DON Q FABRIEKEN OP CURACAO

Willemstad. — Hedenmorgen arriveerden op Curacao de heren directeur-eigenaren A. Muniz en A. Wirshing van de Don Q fabrieken in Puerto Rico. Zij werden afgehaald door de agent van de bekende rum Don Q op Curacao, de heer Jaime Sprock. De heren zullen enkele dagen op Curacao vertoeven voor het voeren van besprekingen.

OUD C.P.I.M.-DIRECTEUR BIJ DEUTSCHE SHELL

Willemstad. — Naar wij vernemen is de heer H. van Drimmelen, voormalig Directeur van de N. V. C.P.I.M. — C.S.M., op 1 Maart j.l. in Hamburg in functie getreden als Directeur-Generaal van de Deutsche Shell A. G.

HET VET KOOKTE EN ROOKTE

Willemstad. — Gisteren kwam een brandmelding binnen. Op de Draaiweg zou brand zijn uitgebroken. Bij nader onderzoek bleek echter, dat een pan met vet op een kerosinestoof stond te koken, daarbij een sterke rook ontwikkelend. De bewoners waren niet thuis.

OVERVAL VAN URBINA

Pater M. Latour bezat over dit onderwerp een dik cahier met aantekeningen dat, vermoedelijk door uitlenen, spoorloos is verdwenen.

Hij zou het op prijs stellen, indien de persoon, die het in zijn bezit heeft het hem zou willen terugbezorgen.

DE VELE KLEINTJES

Willemstad. — Vele kleintjes maken een grote, wij bedoelen echter vele klintjes geven veel werk en deze opinie zal ook de verkeerspolitie hebben. Gisteren kregen de agenten van deze afdeling weer 7 lichte aanrijdingen te behandelen.

Vliegseizoen geopend

Op Zondagsmorgen opende de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" het vliegseizoen 1954 met de eerste uit een serie van 5 wedvluchten voor Oude duiven, gevlogen vanaf Westpunt. Voor deze wedvlucht waren 107 duiven ingeschreven.

De uitslag was als volgt: Fikkert, 1, 2, 18, 24, 35, 34; van Lit 3, 6, 10, 15, 19, 21, 31, 36; Gebr. Rober, 4, 13, 30; Hofmans, 5, 17, 22, 26; Romondt, 7, 23, 28; Ellis, 8, 33; Willems, 9, 11, 27, 29; Paulina, 12, 14; Jolen, 16, 20, 32, 35.

De stand per heden is:

Kampioenschap „Onaangewezen vogels": Fikkert, 198 ptn; van Lit, 182 ptn; Gebr. Rober, 162 ptn; Willems 154 ptn; Hofmans, 149 ptn; Paulina, 136 ptn; Romondt, 128 ptn; Jolen [illegible]; Ellis, 100 ptn.

Kampioenschap „Aangewezen vogels": Hofmans, 90 punten; Paulina, 72 ptn; [illegible] ptn; van Lit, 54 ptn; Romondt, [illegible]; Willems, 34 ptn; Fikkert, [illegible] punten.

De hoogstgemiddelde snelheid op deze wedvlucht behaald was 766,776 meter per minuut.

Tijdens de Internationale Kampioenschappen Bad-Minton te Haarlem behaalde de 24 jarige student Eddy Choing uit Malakka ook het Internationale Nederlandse Kampioenschap. Choing tijdens een zeer fraaie slag.

JEUGD VOETBAL

Caracas. — In het Olympisch Stadion te Caracas zal op 21 Maart a.s. het jeugdvoetbaltournooi om het kampioenschap van Zuid-Amerika aanvangen. Aan dit tournooi nemen deel Argentinië, Chili, Colombia, Ecuador, Brazilië, Panama, Perú, Paraguay, Uruguay en Venezuela.

WAAR BLIJVEN DIE FIETSEN?

Willemstad. — De fietsendiefstallen stijgen onrustbarend. Gisteren deed de loopjongen C.B. aangifte dat zijn rijwiel verdwenen is. Zaterdagavond om 11 uur. Toen de eigenaar tegen half een terugkeerde om zijn fiets te pakken, was deze met de Noorderzon verdwenen. De recherche heeft de zaak in onderzoek. Gisteren meldden wij, dat een bioscoopbezoeker Zaterdagavond zijn fiets tegen de muur bij het Cinelandia theater had geplaatst, en dat deze later was verdwenen. Het rijwiel werd gisteren laat teruggevonden in het kamp Suffisant. Het schijnt dat bewoners van dit kamp, als zij s'avonds geen busje kunnen krijgen, maar heel gewoon de een of andere fiets stelen, om deze dan in het kamp achter te laten. Dat de eigenaar van het rijwiel blij was gisteravond, toen een rechercheur hem de fiets terug kwam brengen, hoeven wij niet te vermelden.

BIJDRAGE AAN GEZONDHEID

W'stad. — De bijdrage van de Nederlandse Antillen in de kosten van het Pan Amerikaanse Gezondheidsbureau over het jaar 1953 heeft in totaal $ 630.75 of N.A.C. f. 1.211.04 bedragen. De bijdrage over 1954 zal naar alle waarschijnlijkheid niet lager zijn.

„Mandy" in J.P.F.

W'stad. — Op Donderdag 11 dezer wordt in de JPF-club een filmavond gehouden met een speciaal programma.

„Waterkracht"; een korte voorfilm over de betekenis van de waterkracht.

„Wij leven vrij": een film over de betekenis van de noodzaak van de Europese en Atlantische defensie-gemeenschap.

„Mandy"; een speelfilm van 1½ uur van Arthur Rank over een doofstom geboren meisje.

Duidelijk wordt aangetoond het verschil tussen de behandeling thuis en de deskundige en liefdevolle behandeling in een instituut voor doofstommen, waardoor het levensgeluk van deze ongelukkigen verzekerd wordt.

ARUBA

BUBALI MAAKTE HET DE ARUBA JRS NIET GEMAKKELIJK

Een enthousiast spelend Bubali heeft het de Aruba Juniors lang niet gemakkelijk gemaakt. Gedurende de eerste helft wogen de beide ploegen goed tegen elkaar op, ondanks het betere technische spel der Aruba Jrs zagen de mannen van Bubali kans door hun enthousiasme de stand gelijk te houden 2-2. Na de hervatting weer hetzelfde spel. Een te gemakkelijk spelend Aruba Jrs tegen een levendig doch onproductief spelend Bubali. Uit een goede voorzet van de rechtsbuiten in de 7de minuut na de hervatting kopte Bota op keurige wijze het winnende doelpunt in het Bubalidoel. Het einde kwam met een 3-2 overwining voor Aruba Jrs.

BONAIRE

Shon Pichiri had succes

Kralendijk. — Reeds van tevoren was men druk bezig om een toneel in elkaar te draaien waarop Shon Pichiri aan het Bonairiaanse volk van zijn belevenissen zou vertellen. Welnu, het is een succes geworden, zowel in de Zaterdagavond-opvoering in Kralendijk als op Zondag in een oude schuur op Rincon hebben meer mensen dan in de localiteiten konden worden opgenomen, meegeleefd met Shon Pichiri en hun dankbaarheid getoond door na afloop de spelers een hartelijke ovatie te brengen. Hiermede maakte Shon Pichiri zijn tiende opvoering tot een feit. In Kralendijk woonde 300 man publiek de voorstelling bij, op Rincon was het ook overweldigend druk (270 man).

Na afloop van de eerste voorstelling werd bij de gezaghebber, de heer W. de Haseth, hartelijk feest gevierd, shon Bubu (Booi) trad in de Pasanggrahan op als de royale gastheer.

De voorstellingen stonden onder auspiciën van het C.C.C..

SURINAME

P.A.A. BOVEN PARAMARIBO

Paramaribo. — Vermoedelijk 18 Maart aanstaande zal de P.A.A. met vluchten boven Paramaribo en omgeving beginnen, waarbij liefhebbers voor f. 5 een halfuur kunnen rondvliegen. De mogelijkheid bestaat om langer te vliegen, wat nodig zal zijn als men bijvoorbeeld Wageningen in het Nickeriedistrict uit de lucht zou willen zien. Daar zal een uur mee gemoeid zijn, zodat een biljet zou komen te staan op f. 10.

De vliegtuigen, waarmee de vluchten zullen worden gemaakt, kunnen tot 70 passagiers vervoeren. De P.A.A. zal op deze tochtjes echter slechts 60 liefhebbers per keer meenemen. Er moeten echter voor elke vlucht tenminste 40 zijn.

De vluchten zullen doorgaans in de namiddag worden gemaakt en wel een per middag tenzij door belangstelling en andere omstandigheden twee vluchten nodig zullen blijken.

Voor het vervoer van liefhebbers naar Zanderij, waar de vliegtuigen zullen opstijgen en dalen, zullen bussen worden ingelegd. De kosten daarvoor komen bij het tarief.

STUDIEBEURZEN

Paramaribo. — De Nederlandse regering stelt ook voor het studiejaar 1954-55 zes studiebeurzen beschikbaar voor studerenden uit Suriname afkomstig om in Nederland opleiding of voortgezette studie te genieten. Het beursbedrag is Nf 2000 per jaar. Aanmelding voor deze beurzen moet uiterlijk 15 April 1954 per gezegeld verzoekschrift worden gedaan aan de minister van onderwijs en volksontwikkeling.

TE RISKANT

Paramaribo. — Een Hindostaan van Lelijdorp, die bekend moet staan als te beschikken over magische krachten, werd genaderd door een landgenoot, die een portie „wisie" kwam bestellen om een vijand te Paramaribo naar de andere wereld te helpen. Deze bestelling leek de „magier" ietwat riskant. Hij ging toen naar de politie.

IN LIQUIDATIE

Paramaribo. — De Nieuwe Onderneming te Jagtlust zal geliquideerd worden ingevolge een besluit van de raad van commissarissen van de N.V. Houthandel Maatschappij voorheen William Pont. De redenen zijn economische en technische moeilijkheden.

De firma Bruynzeel heeft een bod gedaan op het bedrijf.

SURINAME'S DEVIEZEN POSITIE

Paramaribo. — De Surinaamse deviezenpot bevatte per 13 Februari: goud, exclusief gouddekking der Surinaamse Bank f 5.300.000, US dollar en ponden sterling f 15.954.000; andere valuta f 1.764.000.

De schuld aan buitenlandse banken bedroeg f 5.231.000.

Zonsverduistering in Juni

Ned. expeditie naar Zweden

(Van onze Utrechtse correspondent)

Zodra er sprake is van een zoneclips en zijn data en meest geschikte plaats van waarneming vastgesteld, of de astronomen, weerkundigen, radiodeskundigen uit zo goed als alle beschaafde landen van Europa en Amerika maken zich op voor het doen van wetenschappelijke waarnemingen.

Dit is in de laatste eeuwen steeds het geval geweest en deze activiteit demonstreert zich ook thans weer in het vooruitzicht van de op 30 Juni a.s. plaatshebbende totale zonsverduistering, waarvan het meest geschikte waarnemingspunt ligt in Zuid-Zweden. Ook Nederland, dat op het gebied van de astronomische wetenschap een goede reputatie geniet, laat zich daarbij niet onbetuigd. Binnenkort zal onder de auspiciën van de Organisatie voor Zuiver Wetenschappelijk Onderzoek een zeer gedifferentieerd samengestelde zoneclipsexpeditie naar Zweden vertrekken. Zij bestaat uit twee aparte groepen, n.l. de ene samengesteld door de Nederlandse Eclipscommissie, de andere door de Ned. Vereniging voor Weer- en Sterrenkunde. Eerstgenoemde groep bestaat uit de heren prof. A. C. van Heel, ir. G. J. Beernink, W. [illegible], benevens een drietal Leidse studenten. Tot deze groep behoren ook 'n aantal Utrechtenaren, o.m. prof. dr. M. G. J. Minnaert, dr. J. Houtgast en de heer R. W. J. Heintze. Het ligt in de bedoeling van de groep bijzondere studie te maken van de chromosfeer (o.l.v. dr. Houtgast) en van de Corona (o.l.v. prof. Minnaert).

De tweede groep, uitgezonden door de Nederlandse vereniging voor Weer- en Sterrenkunde, en onder leiding staande van dr. J. J. Raimond en dr. C. de Jager, telt onder de deelnemers een twintigtal amateurs. Zij zullen zich o.m. bezig houden met een onderzoek naar de helderheid van de Sikkel en in verband daarmede foto-electrische opnamen verrichten.

De expeditie wordt uitgerust met een up to date instrumentarium, w.o. enkele filmcamera's, die het mogelijk zullen maken een aanmerkelijk groter aantal opnamen van de zon te maken dan ooit bij vorige expedities het geval was. De totale sterkte van de expeditie bedraagt ruim dertig werkende leden.

Tegelijk met de waarnemingen van de zoneclips-expeditie in Zweden zullen te Delft, bijzondere radio-waarnemingen tijdens de zonsverduistering worden verricht. Een en ander onder de aupiciën van de Stichting Radio-Straling van zon- en Melkweg en de radioafdeling van P.T.T. Deze onderzoekingen betreffen de radio-uitstraling door de hemelstreken.

De Priester-arbeiders

Franse intellectuelen vragen onderwerping

Vijftig Franse intellectuelen hebben een oproep gericht tot de priester-arbeiders, waarin zij smeken zich aan de richtlijnen van de Kerk te onderwerpen. Zij wijzen daarbij op het voorbeeld, dat de leden van de Dominicaner orde hebben gegeven, die zich bij het eerste bevel van hun overste daaraan hebben onderworpen. Gelijktijdig echter erkennen en bepleiten zij de noodzaak het Evangelie te brengen in fabrieken en op de werkplaatsen. Onder deze vijtig intellectuelen bevinden zich o.m. Bertrand d'Astorg, Madame Emmanuel Mounier, Albert Beguin, Paul-André Lesort, Jacues Madaule, Pierre-Henri Simon en Jean Baboulène.

De naam van pater Boisselot, een der Dominicanen, die enkele weken geleden uit het gebied van Parijs werd overgeplaatst, komt niet meer voor in het nummer van 1 Maart van „l'Actualité réligieuse dans le Monde", het veertiendaags tijdschrift, waarvan hij directeur was. (KNP-Reuter-AFP).

Ernstige droogte in Australië

Darwin. — Aan de federale regering is verzocht ploegen te zenden naar Noord-Australië om regen te verwekken, aangezien het gebied voor de tweede maal in drie jaar door ernstige droogte wordt bedreigt. In enkele streken zijn de waterholen reeds begonnen op te drogen en volgens een veefokker heerst er een „wanhopige toestand".

Bij de droogte van 1952, de ergste in mensenheugenis, zijn honderdduizenden stuks vee ter waarde van millioenen guldens omgekomen. Sommige veehouders, die nog trachten hun verliezen in die droogte te boven te komen, zullen geruïneerd worden, indien ze opnieuw door de droogte worden getroffen.

Asunción. — Dertigduizend toeschouwers zagen Brazilië met 1-0 winnen van Paraguay in de voorronden om het wereldkampioenschap voetbal.

Ir. Stheeman directeur van de N.A.M.

Den Haag. — Ir. H.J. van Goch zal op 20 Maart a.s. zijn werkzaamheden als directeur van de N.V. Nederlandse Aardolie Maatschappij te Oldenzaal beëindigen en ten hoofdkantore van de B.P.M. te Den Haag worden tewerk gesteld.

Als opvolger van de heer van Goch als directeur van de N.A.M. is de benoeming te verwachten van Dr. Ir. H.A. Stheeman. laatstelijk directeur van de Diadema Argentina S.A. de Petroleo te Buenos Aires.

Den Helder. — De raad van de Gemeente Den Helder heeft een crediet van NAf 50.000 gevoteerd voor de feestelijkheden ter viering van het 100-jarig bestaan van het Koninklijk Instituut voor de Marine te Den Helder, van 10 tot en met 17 October a.s.

Sebring. — De Engels-Amerikaanse combinatie Moss en Lloyd won de Grote Prijs van Sebring (Florida), een twaalf uurswedstrijd, die meetelt voor het wereldkampioenschap sportwagens.

...Priester-Arbeiders...

(Vervolg van p. 1)

3. Kerk en politiek.
4. Kerk en arbeiderswereld.
5. Kerk en maatschappij.
6. Catholicisme en communisme.
7. De verhouding tussen priester en leek.
8. Actie en contemplatie.
9. Missie, parochie en bedrijfszielzorg.
10. Gezag, gehoorzaamheid en geweten.

De drie eerstgenoemde vraagpunten zijn met name door menig niet-katholiek persorgaan in het geding gebracht. Zij hebben de kernvraag vertroebeld en overspoeld. Doorgaans blijken deze kwesties met weinig begrip behandeld en voor het publieke forum gebracht, kennelijk meer uit onkunde dan uit onwil. Wie de Kerk ziet als een organisatie en niet als een organisme dat als één Lichaam leeft uit de Heilige Geest, ziet niet verder dan menselijke spanningen op het nationale, internationale en politieke vlak.

Zulk een publiciteit is meer nutteloos dan schadelijk. Zij houdt geen steek, en gaat wel over.

De punten 4—6 zijn het nauwste verbonden met de levens van de prêtres-ouvriers zelf. Zij stelden, dat hun werkwijze de enige methode is om de arbeiderswereld ten volle te bereiken. Als zij worden uitgeschakeld, is naar hun mening de Franse arbeidersklasse voor de Kerk verloren. Maar zij zijn feilbare mensen. Zij kunnen zich vergissen. De hartstochtelijke oprechtheid waarmede zij hun overtuiging belijden is nog geen garantie voor de waarheid. Wat van hen gevraagd wordt is, dat zij zich niet vastbijten aan een tak van de boom, wanneer deze dreigt af te breken van de stam. Zij moeten zich vertrouwvol openen voor het standpunt der hierarchie, die pas na veel informatie en in veel gebed tot een ander inzicht is gekomen. Van hen wordt niet gevraagd dat zij de arbeidersklasse opgeven, maar dat zij hun exclusief idee over de werkwijze in deze klasse opgeven.

Zo wordt uiteindelijk hun vraagstuk tot het ene kernvraagstuk herleid: geloof en vertrouwen in het hoogste kerkelijk gezag, aan wie de bijzondere bijstand van de Heilige Geest is toegezegd.

De vraagstukken 7—9 zijn binnen kerkelijke vraagstukken. Zij zijn van spirituele aard. Terugblikkend op de voorbije tien jaren, gaan onze gedachten weer naar het eerste begin. Abbé Godin, de stichter van de Mission de Paris, wenste voor dit werk alleen beschouwelijke naturen. Hij stelde een uur vast in de avond, waarop bezoeken en gesprekken beëindigd moesten zijn. De overige avondtijd bleef gereserveerd voor rust en gebed in stilte. Niet lang vóór zijn priesterwijding schreef hij in zijn notitie-boekje: „Alleen priester zijn. Men wordt niet priester voor zijn familie, noch voor zijn moeder, noch voor zijn zuster, maar voor God alleén". 15 Januari 1944 legde hij met enige anderen de volgende eed af: „Voor het aanschijn van de Maagd Maria, volgens het oordeel van de Equipe, en gedurende mijn verbondenheid aan de Missie, wijd ik mij geheel aan de kerstening van de arbeiders-klasse van Parijs". Dit was het begin van de Mission.

Twee dagen later stierf hij de verstikkingsdood, veroorzaakt door een ongeval.

Doch vijf jaar verder waren in Parijs volgens dit statuut werkzaam: 3 Dominicanen, 3 Franciscanen, 3 Jezuieten, 3 Capucijnen en 18 seculieren, waarvan er slechts 11 handenarbeid verrichten. In de volgende 5 jaren werd het totale aantal verdrievoudigd. Pas in deze tweede periode openbaarden zich de psychische spanningen tussen de afzondering, die het priesterlijk bestaan vereist en de camaraderie van het arbeidersleven.

De inwendige zending van de priester moet uitgedrukt worden door een uiterlijk gedrag; hij kan zich uiterlijk met geen mens en geen klasse vereenzelvigen. Beladen met de geheimen van de mensen en van God, moet hij eenzaam zijn en blijven. Gemeenzaamheid met wie ook is hem onmogelijk.

Deze moedige mannen hebben het onmogelijke geprobeerd. De eerste 5 jaren hielden zij het vol. Dit is op zichzelf reeds een ongelofelijke prestatie. De tweede 5 jaar lukte het niet meer. Wie onzer meent, het wél te hebben kunnen volbrengen, neme de eerste steen.... Sommigen vragen zich af: als dit aan priesters niet lukte, hoe zullen leken hier dan kunnen slagen? Zij veronderstellen blijkbaar, dat priesters in alles sterker staan dan leken. Maar dit is een vergissing.

Priesters, bijvoorbeeld die „uitgaan" zijn kwetsbaarder dan leken die „uitgaan". Experimenteel is nu ook gebleken dat priesters van hun uiterlijke distinctieven in kleding, omgang en gedrag nauwelijks afstand kunnen doen in een kameraadschappelijke levensgemeenschap. Priester-arbeider is een psychologische contradictie. Als hij uitwendig gelijk is aan de anderen, kan hij inwendig niet meer voor God de eenzame blijven, die hij volgens zijn roeping moet zijn.

Gezag en gehoorzaamheid

De sacrale afzondering is het kernprobleem, en dit werd rondom 1 Maart gesteld in gezagsverhoudingen. Maar als het gezag ergens aan te pas komt, raakt het weke gemoed in opstand. Men ziet er alleen de buitenkant van, en bestempelt het als „disciplinair optreden". Principiële grondslagen van het gezag zijn niet meer in de mode.

Ontdaan van alle bijkomstigheden, nationale en andere gevoeligheden, komt de religieuze kernvraag zakelijk hier op neer: „Hebt gij, prêtres-ouvriers, tot nu toe gehandeld uit eigen aandrift, volgens eigen geest, in een zèlfbepaalde roeping, of zijt gij gezondenen van de universele Kerk, handelend in de Heilige Geest, in opdracht van Christus, Hoofd van het mystieke Lichaam? Was uw enige inzet: de Kerk te brengen? zo ja, dan zijt gij doorgevers van de Kerk, en wat hebt gij dan nog te geven als de kerk u terugroept uit **deze** werkkring?"

De gehoorzaamheid der Dominicanen

Voor de paters Dominicanen die in het conflict betrokken werden, was deze vraag simpel. Zij gingen eenvoudig, zonder protest en zonder manifest, toen hen een andere plaats gewezen werd.

Mauriac en anderen hebben hieruit aanleiding genomen om op hartstochtelijke wijze hun aanhankelijkheid aan de Orde te betuigen. Deze reactie was zonder twijfel goed bedoeld. Maar er bleef een wrange bijsmaak: zij stonden getekend als weerloze slachtoffers ener kerkelijke dictatuur. Er is ook een minder spectaculaire wijze om hen onze hoogachtig te betuigen, namelijk door zeer gewoon te vinden, wat zij deden. Dit ligt ook meer in de lijn van hun eigen ongecompliceerde trouw.

Als religieuzen hebben zij hun leven gegeven aan de Kerk volgens de leiding van hun oversten. Is het nu zo erg, dat op een gegeven moment gebruik gemaakt wordt van hun bereidheid om dáárheen te gaan waar de Kerk hen heen wil zenden? Als een soldaat of een officier van de ene plaats aan het front wordt overgeplaatst naar een andere plaats, dan staan de kranten toch ook niet vol van medelijdende beschouwingen? Als van religieuzen dit — en meer dan dit — niet kan worden gevraagd, dan is de gehele religieuse staat een farce.

Door deze wijze van waardering, die de vitale vanzelfsprekend der mannelijke gehoorzaamheid beklemtoont, eren wij hen meer dan door een larmoyant betoog.

Kardinaal Feltin

Onze laatste terugblik betreft hem. In de brief, die 31 priesters tot hem meenden te moeten richten, wordt hij getekend als een gezagsdrager die de draagwijdte van zijn beslissingen niet kent, de eenzijdig verbintenissen verbreekt, die niet buiten het burgerlijk kader denken kan, die zijn voorganger Suhard desavoueert, die van anderen vraagt waar hij zelf voor past; en tenslotte zelfs als een verminker van het Evangelie.

Waarom schreven de 31 dit?

Was het een indirecte aankondiging en voorbereiding van een breuk met het gezag? Of was het slechts een demagogisch middel om op het laatste nippertje enige concessie af te dwingen? Wij moesten er naar raden. De gegevens van deze week wijzen meer naar de tweede veronderstelling.

Inmiddels heeft de Kardinaal zelf officieel op deze brief geantwoord.

Hij wankelt niet. Hij staat sterk door het gezag waaraan hij zelf onderworpen is; en dit is de rots van Petrus.

De grootste dienst die de prêtres-ouvriers aan de arbeidersklasse bewezen hebben, is het opofferen van hetgeen hem het dierbaarst was. De gehoorzaamheid die van hen gevraagd werd, is geen ramp maar een uitverkiezing. Gods wegen zijn niet de onze. Door het prijsgeven van eigen inzicht zijn zij dichter dan ooit genaderd tot de Zoon die gezonden was om de wil des Vaders te volbrengen. Christus was een gezagsdrager, die zelf onder gezag was gesteld. Dit is zijn kracht en zijn vruchtbaarheid. Dit is ook de mystieke verlossingskracht van hen, die met Zijn gezag zijn bekleed en doorgeven, wat zij zelf uit den hoge ontvingen. Als mens zijn zij arm, beperkt en wankel. Hun namen zijn Feltin, Suarez en Pacelli. Als priester zijn zij eenzaam en kwetsbaar. Maar wat zij doorgeven, komt van God.

Amerika wil vetorecht beperken

Washington. — De Amerikaanse afgevaardigde bij de V.N. Cabot Lodge, heeft verklaard, dat de V.S. weliswaar het recht van veto van de grote mogendheden in de Veiligheidsraad gehandhaafd willen zien, maar dat zij dit recht niet willen zien toegepast op de toelating van nieuwe leden of de vreedzame regeling van geschillen.

Lodge zeide dit voor de Senaatscommissie voor buitenlandse betrekkingen, die zich bezig houdt met voorstellen tot wijzigingen van het Handvest der V.N. met het oog op het doen van aanbevelingen voor de conferentie van de 60-leden staten, die waarschijnlijk het volgend jaar over deze kwestie zal worden gehouden.

Lodge verklaarde o.m.: „Onze belangen en onze veiligheid eisen, dat wij het laatste woord houden in alle kwesties, waarbij het gebruik van Amerikaanse troepen in het geding is. Dit betekent het recht om een veto uit te spreken".

Aan het Russische „misbruik van het vetorecht in de Veiligheidsraad" was het echter te wijten, dat 14 landen niet tot de organisatie worden toegelaten.

De Amerikaanse afgevaardigde deelde voorts mede, dat de Verenigde Staten in geval van een nieuwe militaire actie der V.N. meer moeite zullen doen om te bereiken, dat hun bondgenoten meer militairen in de strijd brengen dan in Korea het geval is geweest.

De olie-levering aan Brazilië

New York. — Volgens te New York gepucliceerde berichten heeft Brazilië offertes ontvangen van acht oliemaatschappijen tot dekking van de Braziliaanse oliebehoeften. De maatschappijen concurreren om een vijfjarencontract ter waarde van 250 millioen dollar. In oliehandelskringen wordt dit bericht gezien als een bevestiging van de veronderstelling, dat de Braziliaanse oliemaatschappij Petrobraz niet in staat is de Braziliaanse raffinaderijen voor tenminste vijf jaar van voldoende olie te voorzien.

Zwem-estafette Italië-Amerika

Napels. — Een sportsman uit Napels heeft de Italiaanse Regering om hulp verzocht voor de langste zwemtocht uit de geschiedenis — van Italië naar Amerika. Michel Lisi, de eigenaar van een grote winkel in sportsartikelen te Napels zegt, dat een estafetteploeg van 24 man, die tocht in 65 dagen zal kunnen volbrengen.

Als voorzitter van de Napolitaanse afdeling van het Italiaanse Verbond voor de Diepzeevisserij heeft hij de Regering schriftelijk een uiteenzetting van het project gegeven. Hij heeft de Regering in zijn brief verzocht, hem een moederschip met artsen, koks, oefenmeesters en ander personeel voor de tocht ter beschikking te stellen.

„Het is een groots idee ter bevordering van de internationale vriendschap" heeft Lisi tegen een verslaggever verklaard.

Grand Rapids. — Een jongetje van negen jaar heeft op een tentoonstelling te Grand Rapids in de Verenigde Staten drie schilderijen met een mes beschadigd, omdat hij ze „onbehoorlijk" vond. Een van de beschadigde schilderijen is de „St. Franciscus in vervoering" van El Greco.

Scheuring in Franse communistische partij?

Parijs. — Tussen de leiders van de Franse communistische partij is een grote scheuring aan het licht gebracht door een felle aanval van de waarnemende secretaris-generaal Jacques Duclos tegen Auguste Lecoeur, wie hij verweet te trachten de partijleiding over te nemen. Dit heeft geleid, dat het bestuur van de Franse communistische partij Marcel Servin heeft aangewezen als partijsecretaris in plaats van Auguste Lecoeur. Het secretariaat bestaat thans uit Thorez, Ducles en Servin.

Duclos neemt waar voor Maurice Thorez, die ziek is en thans verblijf houdt aan de Franse Rivièra. Hij lanceerde zijn aanval tegen Lecoeur op een vergadering van het Centrale Comité. Een volledig verslag van zijn verklaring werd opgenomen in het partij-orgaan „Humanité". Duclos, Lecoeur en Etienne Fajon vormen het partij-secretariaat, het hoogste uitvoerend orgaan van de communistische beweging.

Duclos beschuldigde Lecoeur van het voeren van een „avontuurlijke politiek" en het erop nahouden van „opportunistische opvattingen". Maar het hoofdpunt van zijn aanval was, dat Lecoeur had getracht het organisatie-departement, waarmee hij belast is, een substituut te maken voor de partijleiding. Lecoeur was van plan nieuwe leiders te benoemen op grond van persoonlijke affiniteiten eerder dan wegens hun trouw aan de partij.

AGENDA

WEST-END
„La bestia de la ciudad"

CINELANDIA
„Los que no deben nacer"

ROXY
„The Black narcissus"

WIT-GELE KRUIS
De Zondag- en nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Wietmarsen, Nieuwindtstraat 22 A. tel: 3773.

APHOTHEKEN
De weekdienst der apotheken worden waargenomen door *Botica Nueva*, De Ruyterplein, tel 2838 en *Botica Central*, Breedestraat (O.) 45, tel 3281

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:
Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
J. N. F. Jung 01.30 — 05.30 tel. 3209

Personeel afdeling.
S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19 J.D. tel. 4445
B g g nadere inl, tel, 2400

Materialen Afdeling:
J. v. d. Vlis, Compaanlaan No. 3. Gr. Kw. tel. 3124

C. S. M.

Rederij:
P. W. K. Zuiderent tel. 2950
Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
18.00 — 19.00 W. Punt tel. 2269
23.00 — 08.00

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245.

THEATER ASIENTO
„Yankee Buccaneer'
Geen kinderen beneden 16 jaar.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
5.30 Voor de kleinere kinderen in het Nederlands 5.50 Gramophoonplaten 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan.." 7.00 Boletin di Noticia 7.30 Wat de handel biedt, Reportage 8.58 Muzikale geillustreerde causerie gewijd aan het Circus. 9.12 Ouverture Saul en David van Johan Wagenaar door het Utrechts Stedelijk Orkest ol. v. Paul Hupperts. 9.25 Gramophoonmuziek 9.30 Boeken vragen uw aandacht" 9.45 Dans muziek 10.15 Nieuws en sluiting.

P.C.J.
19.00 Nieuws. 19.20 De pianist van de week: Colia Serban. 19.30 Ned. Kroniek o.a. Uit en Thuis". 19.42 Kun je nog zingen, zing dan mee" 19.57 Brieven van luisteraars 20.09 Muzikale actualiteit. 20.16 Voor de West. o.a. met Caraibisch commentaar. 20.40 Persoverzicht 20.55 Avondgebed Pater L. Verhagen O.E.S.A. 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.
17.00 Reclame uitzending 17.15 Voor de kinderen 17.30 Nestlé 17.45 Voor Gevarieerjarigen op de Antillen 18.00 Gevarieerde muziek 18.40 Nieuws 19.01 la Sonora Paramarera Intermezzo Henry Dors 20.00 Advertenties 20.10 V. en V. 20.25 Radio Volks Universiteit 21.25 Advertenties 21.25 Nieuws en Sluiting.

1706 Tom Poes en de wens werkster

1818. — Heer Bommel keek nadenkend in het water van de rivier de Rommel.

„Ik weet het niet, jonge vriend!" zei hij. „De rivier moet worden afgedamd, dat is duidelijk. En het is de mooiste opgave, die men als heer kan krijgen. Maar de kwestie is, dat ik er geen begin in zie. Het is een opgave, die boven mijn kracht gaat, als je begrijp wat ik bedoel!"

„Hm!" zei Tom Poes. „Dit is anders niet de tijd om te staan klagen, heer Ollie!

De markies is al lang aan het werk — en dat is de enige manier om het te doen!"

Heer Bommel werd boos. „Je begrijpt me niet!" zei hij bitter. „Ik sta niet te klagen. En als ik dit werk doen kon met behulp van geld of mijn slot Bommelstein, was ik je man, dat weet je! Maar hier moet eerst worden aangepakt!"

„Dat is mijn afdeling!" zei de werkster Wijmpje. „Ik begrijp niet, waar al dat gepraat voor nodig is. Zeg wat u wilt meneer, dan is het zo gezegd al gedaan!"

„Wel, eh, ga je gang, goede vrouw!" zei heer Ollie. „En zeg maar wat het moet kosten. „Ik betaal alles, want in tijden als deze speelt geld geen rol".

Maar Wijmpje luisterde al lang niet meer. Na de eerste woorden was in een flits verdwenen en het geluid van vallende aarde verried, dat ze aan het werk was. Hoe ze het precies klaarspeelde weet ik overigens niet maar een feit is het, dat de overhangende kant plotseling naar beneden gleed en precies van de ene oever naar de àndere schoof. En toen de markies en zijn secondanten op dat gerucht naderden, zagen ze tot hun verbazing een flinke dam, die de rivier geheel afsloot. Heer Bommel en Tom Poes waren neergegleden en staarden verwonderd boven de aarde van de dijk uit......

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

1)

HOOFDSTUK I

Twee gebakken eieren

Het was door middel van twee gebakken eieren, dat Diana ten slotte kennis maakte met haar oom Nicholas. Zij woonde toen al een week in zijn huis, en dat was de grauwste en triestigste week van haar leven geweest.

Zij was helemaal aan zichzelf overgelaten in het grote, sombere huis — ze dwaalde daar van de ene kamer naar de andere, en vond het overal muf en donker en koud. Zij verlangde naar een warme kachel en een paar vriendelijke woorden, maar zelfs die eenvoudige dingen waren hier niet te vinden.

Van haar oom Nicholas wist zij toen nog niets, dan dat hij het enige familielid was, dat bij het sterven van haar vader iets van zich had laten horen.

Stephen Joceleyn stierf in East Alcott, een dorpje in Vermont, waar hij en Diana hadden gewoond en gewerkt nadat zijn geld in allerlei onpractische beleggingen verloren was gegaan, en hij liet haar niets na dan de schilderijen die hij gemaakt had en wat schulden.

Dat waren voor Diana moeilijke en troosteloze dagen in dit huis op het Paul Revere-plein. Daar in East Alcott werd zij nog omringd door buren, die vriendelijk en nieuwsgierig waren, en zelfs wanneer de nieuwsgierigheid de vriendelijkheid overtrof was het altijd nog beter dan de lege onverschilligheid die haar hier omgaf. En toen had zij nog bezigheid gehad, afleiding en spanning. Zij had toen bijvoorbeeld nog de spanning voor de verkoping, de geheime hoop, dat er tussen de kijkers en kopers een voorname vreemdeling zou verschijnen met een monocle en een witte snor, die plotseling het genie van haar vader zou herkennen en even een paar fantastische bedragen zou bieden voor zijn nagelaten schilderijen. Maar die kenner was niet op komen dagen en de schilderijen waren opgeborgen in de schuur van Wilbur. Bertha Wilbur, haar buurvrouw, had ze netjes toegedekt met een oude deken.

Die spanning verdween dus, maar ook toen was het er nog beter dan hier.

Er kwam een brief van Nicholas Joceleyn, haar oom; een kort en zakelijk briefje. Hij condoleerde haar. Hij vroeg hem te schrijven wat haar verdere plannen waren. Hij stelde haar voor, de eerste weken bij hem te komen logeren. Dan kon zij verder zien. Met vriendelijke groeten.

Toen de verkoping voorbij was sloot Diana de Roode Hut, waarin zij jaren gewoond hadden en gelukkig waren geweest, nam afscheid van Bertha Wilbur en reisde naar Boston, naar het Paul Revere-plein.

Er was niemand om haar te ontvangen dan een deftige, rheumatische butler, die Burwell heette. De heer Joceleyn kon niemand ontvangen en verzocht mejuffrouw Joceleyn hem te willen verontschuldigen. Als juffrouw Joceleyn hem maar wilde volgen zou hij haar naar haar kamer geleiden.

Burwell was de enige die in de loop van deze week met haar sprak, maar hij was niet bijzonder onderhoudend. Hij zei dingen als: „Goeden morgen, juffrouw Joceleyn." „Jawel, juffrouw Joceleyn." „Ik zou het u niet kunnen zeggen, juffrouw Joceleyn." „De lunch is opgediend, juffrouw Joceleyn."

Maar vergeleken met de twee bejaarde dames, die haar aan tafel bedienden, was Burwell beslist spraakzaam.

Diana doopte haar zwaren zilveren lepel in de kom van Dresdener porselein, die voor haar was neergezet.

In die kom bevond zich een grijze vloeistof, waarvan zij veronderstelde dat het soep was. De vettige bellen die er op dreven gaven te kennen dat het geen water was.

Er zit misschien zeep in, peinsde Diana, die het geval ernstig bestudeerde, daar ruikt het ten minste ook naar.

Minna, de dienster, die de minste pijn in haar voeten scheen te hebben, kwam er aan hobbelen met drie gezondheidsbeschuitjes op een zilveren blad. Diana nam er twee en keek begerig naar het derde. Zij wist, dat het zou smaken naar hooi — geen vers hooi, maar van dat soort dat in dotten tussen de balken blijft hangen van het vorige jaar. Toch was het iets versterkender dan de lauwe soep — maar ze nam dat derde gezondheidsbeschuitje niet. Minna zou haar gulzig vinden.

Diana legde haar lepel neer. Minna strompelde weg met de kom. Sarah, die naast het zwart-walnoten buffet had gestaan met 'n afkeurende trek om haar neus, hinkte naar de tafel toe en verwijderde met een stuk opgevouwen damast kruimeltjes die er niet waren.

„Ik hoop, dat er nu niet wéér lamsvlees is," dacht Diana. Maar hoewel het enigzins op een pastei van houtwol leek, wás het lamsvlees. Diana wist het zeker, omdat er in houtwol geen stukjes kraakbeen zitten.

Dan waren er, als altijd, gekookte aardappelen, die er donker uitzagen en een grondsmaak hadden. En kroten, als altijd. Men zegt, dat er mensen bestaan die van kroten houden.

„Ik zou terug kunnen gaan naar East Alcott," dacht Diana. „Bertha Wilbur zou wel werk voor me hebben, zodat ik zelf mijn broodje zou kunnen verdienen. Daar hebben ze geen kroten vóór de zomer. Maar ik kan niet teruggaan, want ik heb geen geld genoeg. En ik heb oom Nicholas nog niet eens gezien. Misschien zal hij me vandaag laten komen."

Sarah verjoeg nog meer onzichtbare kruimels en droeg ze, hijgend van inspanning, de kamer uit.

Diana keek naar buiten, naar het Paul Revere-plein. Er stond een standbeeld van Paul-Revere in het midden, en als ze door 't rechtse raam keek, kon ze net den staart van zijn paard zien, met een stuk ijzeren hek en wat bruinig gras. Achter die wuivende bronzen staart zag zij de huizen aan den overkant van het plein, allemaal saaie rode baksteen met witte verf, gepoetst koper en spiegelende ruiten. Het regende, en er druppelde water van den staart van Paul Revere's paard.

Het plein zag er, zelfs in de regen, nog vrolijker uit dan de eetkamer van Nicholas Joceleyn, waar het weinigje licht verloren raakte in de donkergroene wanden, de bruine gordijnen en het zwart-walnoten houtwerk.

„Ik vraag mij af, of rijke mensen altijd zulke lelijke huizen en zulk afschuwelijk eten hebben," dacht Diana, terwijl zij iets van de tapioca-pudding uit het kristallen dessert-glas probeerde te schrapen. Haar vader noemde zoiets visseneieren met lijm. Zij begon nu waardering te krijgen voor die omschrijving.

Het schijnt een oud familie-recept te zijn, meende zij. Geen wonder, dat vader naar Vermont vluchtte.

Ze gaf de ongelijken strijd met de tapioca op. Terwijl ze nu ten slotte de plechtigheid met het vingerkommetje verrichtte, keek ze eerst door het linkerraam, waardoor ze de neus van Paul Revere's paard en een kalen magnoliaboom kon zien, en daarna in de spiegel die tussen de beide ramen hing.

Het was een mistige, enigszins groenige spiegel in een donkere, groenachtig-gouden lijst. Daarin zag de eetkamer er, volgens Diana, uit als iets dat je onder de zee zou verwachten — een donkere spelonk met groen en bruin wier langs de kanten. Die donkere gebeeldhouwde vormen, die Minna en Sarah voor buffetten aanzagen, behoorden tot een vergaan schip, een schip van de firma Joceleyn, dat van Boston was uitgevaren om naar Canton te gaan. Het verging, laat ons zeggen, in een orkaan ergens bij Kaap Hoorn, en tegelijk zonk de lading naar de zeebodem. Het had porselein aan boord; het blauwe Canton, het Nanking, het Fitzhugh en het Lowestoft porselein. In de groene spiegel leken al die vazen en pullen, met hun gedraaide handvaten en hun granaatappel-deksels, te drijven en te golven.

Diana zou voor zeemeermin door kunnen gaan. Ze had mooi goud-achtig haar, niet zwierend zoals het haar van de meeste zeemeerminnen, maar in een nette rol om haar hoofd gelegd. Ondanks het vale groene licht had deze zeemeermin ook geen ongezonde onderzee-kleur; het zag er eerder naar uit dat zij de meeste tijd doorbracht met zonnebaden op de rotsen. En ik weet niet of de rest van haar gezicht wel bij een meermin zou passen; een wipneusje met zes sproeten er op, zachte, fluweel-bruine ogen onder gebogen wenkbrauwen van donker goud, en een mond en kin die er op de een of andere manier ouder uitzagen dan de rest van haar gezicht — ouder, even oud als de meeste meerminnen, dus een rijpe leeftijd — laat ons zeggen eenentwintig en een kwart. Of misschien alleen maar een beetje droeviger dan de meeste meerminnen.

Diana zelf lette niet op deze details.

Zij dacht alleen: „Ik zie er in die spiegel groen uit. Hoeveel dagen zal ik hier nog zitten en er groen en steeds maar groener uitzien? Wachtend — tot ik er uitzie als 'n oude zee-egel.... Kunnen zee-egels trouwens oud worden? Als een met mos begroeid standbeeld dan — zee-mos, natuurlijk.... Eeuwig, misschien. In dit huis gebeurt nooit iets."

Ze vergiste zich. Ze hoefde maar een paar minuten te wachten.

Toen zij de eetkamer uitging kwam Burwell juist de hall door met een blad, dat volgeladen was met zilver en porselein. Er lag ook eten op — eten, dat bij Diana het vermoeden deed rijzen dat de Joceleyn-keuken een dubbel leven leidde. Wanneer men dacht aan de soep, aan het voorhistorische lamsvlees en het tapioca-stijfsel, scheen het onmogelijke dat uit dezelfde keuken deze edele vis werd opgedist, bruin, boterig, verleidelijk dampend in een krans van citroen en peterselie.

Diana staarde de vis hongerig na, toen Burwell er de trap mee opging en in een kamer boven verdween.

Uit die kamer gromde een stem: „Wat heb je daar voor een ding?"

„Uw neef, m'neer Eben, liet het brengen, m'neer," legde Burwell uit. „Hij dacht dat u het wel zou lusten. Het is.... eh.... zee-forel, meneer."

„Zee-forel.... die bestaan niet. Neem het weg!" bulderde de stem. „Ik vroeg eieren! E i e r e n! T w e e.. g e b a k k e n e i e r e n!"

„Het klinkt, alsof oom Nicholas zich iets beter voelt," dacht Diana.

Zij ging zitten in de kamer naast de voordeur. Die was gemeubeld in een even gezellige stijl als de graftombe van Napoleon, maar het was er ten minste warm, wat niet gezegd kon worden van haar eigen kamer of van de spelonk met stekelplanten, bronzen beelden en glazen vitrines, die bekend stond als de bibliotheek.

Burwell kwam hijgend de trap af en zei iets tegen de droefgeestige Sarah. Het klonk niet opgewekt.

Het enige leesbare ding in de kamer was een krant van de vorige dag — Burwell had zich al meester gemaakt, dat wil zeggen, een stuk er van, want van het politieke nieuws en het vrouwelijke personeel had zich de familie-berichten toegeëigend. Alleen de gewone advertenties waren nog in hun geheel aanwezig.

Die begon Diana te lezen.

Een vriendelijke, vrolijke, ervaren vrouw biedt aan uw hond uit te laten wanneer u er zelf geen gelegenheid voor hebt.... (het is de vraag of de hond dat leuk vindt — ik zou hem toch maar liever zelf uitlaten, het arme beest).... In cellophaan gewikkelde appels.... (jammer dat ze nog nooit iets hebben uitgevonden om er cellophaan in te wikkelen).... Accordeonlessen.... (daar zou ik wel voor voelen, maar ik ben bang dat Sarah en Minna het niet prettig zouden vinden).... Verkopers gezocht voor Kerstkaarten. Grote winst.... (maar je moet de kaarten eerst zelf kopen, en ik heb niet meer dan twee dollars en eenenzeventig cent. Ik ken trouwens in Boston niemand anders dan Minna en Sarah en Burwell, en Burwell schijnt de enige te zijn die mij kent. Er staat ook, dat het grappige kaarten zijn, en Burwell ziet er net zo grappig uit als de rots van Gibraltar)....

Burwell zwoegde de trap weer op.

Diana's blik viel op een volgende advertentie:

„Weduwnaar, 60 jr., 5 kinderen, gezond, fl. versch. enigsz. hardhorig, goede pos., zoekt kennismaking met dito dame...."

„Dat is wel iets voor mij," vond ze, „vijf kinderen maken ten minste lawaai — alleen jammer dat ik geen dito dame ben, want ik ben niet hardhorig en mijn positie is ook niet zo goed.. Genadebrood bij een oom die me als een onaangenaam soort lucht schijnt te beschou...."

Op dat moment was er boven haar hoofd een uitbarsting die de hardhorige weduwnaar met zijn vijf kinderen volkomen overstemd zou hebben als zij aanwezig waren geweest.

„Ik zei g e b a k k e n e i e r e n! E i e r e n! E i e r e n! Geen verrommeld krantpapier met spek! Hannah weet, hoe ik ze wil hebben. Wie kookte deze mootjes giraffe-vel met haren?"

„Ik geloof," mompelde Diana, „dat mijn oom Nicholas al aardig aansterkt."

(Wordt vervolgd)